

ประกาศเทศบาลตำบลลาดแร้ง

เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาเทศบาล (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เทศบาลตำบลลาดแร้ง

ตามที่ เทศบาลตำบลลาดแร้ง ได้จัดทำ ร่าง แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐) ซึ่งเป็นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และหนังสือด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓ / ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

บัดนี้ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ได้พิจารณาอนุมัติเห็นชอบร่างแผนพัฒนาเทศบาล (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เทศบาลตำบลลาดแร้งตำบลลาดแร้ง

เทศบาลตำบลลาดแร้ง จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลเทศบาล (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๕) ตำบลลาดแร้ง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายประสิทธิ์ เจริญชัย)

นายกเทศมนตรีตำบลลาดแร้ง

คำนำ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลลาดแร้ง (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับนี้ได้จัดทำขึ้น เพื่อให้มีความสอดคล้องตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงที่กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ทั้งนี้เทศบาลตำบลลาดแร้งยังได้ยึดแนวทางตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนา วัตถุประสงค์ และเงื่อนไขที่ระบุไว้อย่างชัดเจน ซึ่งแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้น สำหรับปีงบประมาณแต่ละปี โดยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาท้องถิ่น จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะช่วยสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการวิเคราะห์สภาพปัญหา / ความต้องการของท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนา การกำหนดภารกิจ และแนวทางการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงาน / โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทิศทางที่สอดคล้องและประสานสนับสนุนในจุดมุ่งหมายร่วมกัน ซึ่งนอกจากจะทำให้ปัญหา / ความต้องการได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมแล้ว ยังเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดในขณะเดียวกันด้วย

แผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนที่มีความใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการ / กิจกรรมจากแผนพัฒนาท้องถิ่น ในแต่ละปีที่จะจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ไปจัดทำงบประมาณ เพื่อให้กระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี เป็นไปด้วยความรอบคอบ และผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อเป็นการปฏิบัติตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 7467 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2563

เทศบาลตำบลลาดแร้ง จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

เทศบาลตำบลลาดแร้ง
อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ตำบลตลาดแร้งเป็นตำบลหนึ่งในจำนวน 6 ตำบลของอำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอบ้านเขว้า ห่างจากที่ว่าการอำเภอ บ้านเขว้า ไปตามทางหลวงหมายเลข 225 ชัยภูมิ - นครสวรรค์ ระยะทางประมาณ 5 กิโลเมตร ประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดแร้ง โดยกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2539 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 113 ตอนที่ 9ง วันที่ 30 มกราคม 2539 (267) ต่อมาได้ประกาศจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลตลาดแร้ง โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2555 มีเขตการปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบ จำนวน 18 หมู่บ้าน

ทิศเหนือ มีเขตติดต่อตำบลหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากลำชีลอง บริเวณพิกัด R T 028551 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามลำห้วยถ้ำเต่าจดถนนสาธารณะเข้าบ้านท่าทางด้านทิศตะวันออกของห้วยตะแคง บริเวณพิกัด R T 065605 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามถนนสาธารณะเข้าบ้านห้วยยาง ไปตามลำห้วยยาง สิ้นสุดแนวเขตที่ลำห้วย บริเวณพิกัด R T 098560 รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ 11 กิโลเมตร

ทิศตะวันออก มีเขตติดต่อตำบลโคกสูง และตำบลห้วยต้อน อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากลำห้วยยาง บริเวณพิกัด R T 098560 ไปทางทิศตะวันออกตามถนนสาธารณะเข้าบ้านห้วยยาง ถึงบริเวณพิกัด R T 132548 ไปตามลำห้วยรูแซ่ ถึงบริเวณพิกัด R T 146517 ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามลำห้วยกุดมะกอก ลำห้วยบาซ่าน และแนวกึ่งกลางอ่างเก็บน้ำบาซ่าน สิ้นสุดแนวเขตที่ถนนทางหลวงสายชัยภูมิ - บ้านเขว้า บริเวณพิกัด R T 092472 รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ 15 กิโลเมตร

ทิศใต้ มีเขตติดต่อกับตำบลบ้านเขว้า อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากถนนทางหลวงสายชัยภูมิ - บ้านเขว้า บริเวณพิกัด R T 092472 ไปทางทิศใต้ผ่านทุ่งนา ติดถนนเข้าบ้านห้วย บริเวณพิกัด R T 092458 ผ่านบริเวณพิกัด R T 089450 จดถนนทางเข้าบ้านคลองไผ่งามบริเวณพิกัด R T 078439 ไปตามทางเข้าบ้านกุดหูลิง ตัดผ่านทุ่งนาจดถนนทางเข้าบ้านกุดฉนวน บริเวณพิกัด R T 068432 ไปทางทิศตะวันตกตามถนน ถึงบริเวณพิกัด R T 037427 ตัดผ่านทุ่งนา บ้านโนนโกสิ้นสุดเขตที่ลำน้ำชี บริเวณพิกัด R T 026428 รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ 9 กิโลเมตร

ทิศตะวันตก มีเขตติดต่อกับตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากลำน้ำชี ด้านทิศตะวันออกของบ้านโนนโก บริเวณพิกัด R T 026428 ตะวันออกเฉียงเหนือตามลำน้ำชี สิ้นสุดแนวเขตที่ลำชีลอง บริเวณพิกัด R T 028553 รวมระยะทางด้านทิศตะวันตกประมาณ 8 กิโลเมตร

ส่วนตอนกลางตำบลเป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำไหลผ่านหลายสาย เช่น แม่น้ำชี , ลำห้วยซีลอง , ลำห้วยยาง ลำห้วยคลองโดก ลำห้วยคลองไผ่ ฯ พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะแก่การเพาะปลูกทางการเกษตร เช่นการทำนา ฯ เนื่องจากพื้นที่ตอนกลางนี้เป็นพื้นที่ลุ่มประสบปัญหาน้ำท่วมบ่อย ซึ่งจะได้รับอิทธิพลจากแม่น้ำชี และลำห้วยซีลอง เป็นหลัก เทศบาลตำบลตลาดแร้งมีพื้นที่ทั้งหมด 91,825 ไร่ หรือประมาณ 146.92 ตารางกิโลเมตร และสระน้ำกระจายตามพื้นที่ จึงเหมาะแก่การทำเกษตร

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ สภาพอากาศทั่วไปของเขตพื้นที่ตำบลตลาดแร้งมีความคล้ายคลึงภูมิอากาศวันออกเฉียงเหนือตอนล่างโดยทั่วไปจำแนกได้ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มต้นระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน อากาศร้อนจัดและแล้งจัดติดต่อกันเป็นระยะเวลานานความชื้นในอากาศมีน้อย และมีพายุฤดูร้อนเป็นบางช่วงที่มีคลื่นความร้อนปกคลุม อุณหภูมิสูงสุดประมาณ 35 - 40 องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มต้นระหว่างเดือนพฤษภาคม - ตุลาคม อากาศร้อนและมีพายุลมฝนฟ้าคะนอง ลมแรงกว่าปีที่แล้วและมีภาวะฝนทิ้งช่วงในบางช่วง ปริมาณน้ำฝนเกณฑ์เฉลี่ย 630.1 มิลลิเมตร ต่อปี

ฤดูหนาว เริ่มต้นระหว่างเดือนพฤศจิกายน - มกราคม อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 15 องศาเซลเซียส

1.4 ลักษณะของดิน

สภาพดินในเขตตำบลตลาดแร้ง เป็นดินร่วน ดินเหนียว พื้นราบเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว อ้อย มันสำปะหลัง

2. ด้านการเมือง / การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง เทศบาลตำบลตลาดแร้ง ประกอบด้วยหมู่บ้าน 18 หมู่บ้านมีพื้นที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลทั้งหมด 18 หมู่บ้าน ดังนี้

2.2 การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลตลาดแร้ง มีนายกมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง จำนวน 1 คน และนายกเทศมนตรี ได้แต่งตั้งรองนายกเทศมนตรี จำนวน 2 คน เป็นผู้ช่วยในการบริหารราชการของเทศบาลตำบล มีเลขาธิการ จำนวน 1 คน และมีสมาชิกสภาเทศบาลมาจากการเลือกตั้ง ของประชาชน จำนวน 12 คน

เขตเลือกตั้ง 1 จำนวน 6 คน จำนวน 8 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่ 4 บ้านท่าจั่น หมู่ 7 บ้านโนนเปลือย หมู่ 9 บ้านโนนขี้ตุน หมู่ 10 บ้านกุดहुลิ่ง หมู่ 11 บ้านโคกน้อย หมู่ 12 บ้านหัวสะพาน หมู่ 15 บ้านคลองอุดม หมู่ 16 บ้านโนนเปลือย

เขตเลือกตั้งที่ 2 จำนวนสมาชิก 6 คน จำนวน 10 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่ 1 บ้านกุดไผ่ หมู่ 2 บ้านดอนไฮ หมู่ 3 บ้านกุดยาง หมู่ 5 บ้านหลุบโพธิ์ หมู่ 6 บ้านหนองจันทิ หมู่ 8 บ้านห้วย หมู่ 13 บ้านตาตพัฒนา หมู่ 14 บ้านตลาดแร่ หมู่ 17 บ้านหลุบโพธิ์เพชร หมู่ 18 บ้านห้วยเหนือ

หมู่ที่ / ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อผู้ใหญ่บ้าน	เบอร์โทร
หมู่ที่ 1 บ้านกุดไผ่	นางนรินทร์ โยธารักษ์	081 - 709 - 8131
หมู่ที่ 2 บ้านดอนไฮ	นายชัยบัญชา พิไลกุล	080 - 731 - 8744
หมู่ที่ 3 บ้านกุดยาง	-	089 - 285 - 0581
หมู่ที่ 4 บ้านท่าจั่น	นายพลกร สติตชัย	083 - 461 - 0723
หมู่ที่ 5 บ้านหลุบโพธิ์	นายเจษฎา โพธิ์ขุน	081 - 648 - 1946
หมู่ที่ 6 บ้านหนองจันทิ	นายสลัก กำเนิดคำ	096 - 957 - 6403
หมู่ที่ 7 บ้านโนนเปลือย	นางเบญจมาศ อัคระฮาดศรี	061 - 030 - 7554
หมู่ที่ 8 บ้านห้วย	นายสนธยา ทนโนนแดง	093 - 319 - 0547
หมู่ที่ 9 บ้านโนนขี้ตู่	นายพรมมา เมตตาชาติ	061 - 163 - 6260
หมู่ที่ 10 บ้านกุดหูลิง	นายโสภา วรรณมาตร	061 - 170 - 0464
หมู่ที่ 11 บ้านโคกน้อย	นายนพดล หาญสงคราม	086 - 247 - 7989
หมู่ที่ 12 บ้านหัวสะพาน	นายสุวิทย์ ละอองชัย	086 - 009 - 5823
หมู่ที่ 13 บ้านตาตพัฒนา	นายสุนทร ผุดผ่อง	095 - 948 - 2268
หมู่ที่ 14 บ้านตลาดแร่	นายสมคิด จิตรชัย	080 - 723 - 0547
หมู่ที่ 15 บ้านคลองอุดม	นายสายยต์ ภิรมย์กิจ	090 - 365 - 7664
หมู่ที่ 16 บ้านโนนเปลือย	นายทรงเด่น จันทรร	061 - 450 - 7349
หมู่ที่ 17 บ้านหลุบโพธิ์เพชร	นางมะลิวรรณ เฉลียวชาติ	089 - 171 - 5694
หมู่ที่ 18 บ้านห้วยเหนือ	นายเพิ่มศักดิ์ ตรงเมธี	081 - 337 - 2842

3. ประชากร

ประชากรส่วนใหญ่เป็นคนไทยอีสานย้ายถิ่นฐานมาจากจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดใกล้เคียง ตั้งรกรากมาเป็นเวลานานมีภาษาอีสานเป็นภาษาท้องถิ่น ใช้ภาษาไทยเป็นภาษากลาง

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรในเขตเทศบาลตำบลตลาดแร่ มีทั้งสิ้น 11,140 คน โดยแบ่งออกเป็น จำนวน ชาย หญิง ดังนี้

ชาย จำนวน 5,384 คน

หญิง จำนวน 5,756 คน

จำนวน ครัวเรือน 3,806 ครัวเรือน

** ที่มาจาก สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองอำเภอบ้านเขว้า รายงานสถิติประชากรและบ้าน ระดับตำบล ของตำบลตลาดแร่

** ข้อมูลวันที่ 27 พฤษภาคม 2564

หมู่ที่ / บ้าน	ปี พ.ศ. 2562				ปี พ.ศ. 2563				ปี พ.ศ. 2564			
	จำนวน ครัวเรือน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวน ครัวเรือน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวน ครัวเรือน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
หมู่ที่ 1 บ้านกุดไผ่	288	336	381	717	293	329	379	708	299	329	384	713
หมู่ที่ 2 บ้านดอนไฮ	145	223	249	472	148	221	247	468	149	222	245	467
หมู่ที่ 3 บ้านกุดยาง	316	421	468	889	320	418	468	886	321	422	471	893
หมู่ที่ 4 บ้านท่าจั่น	132	194	216	410	135	186	212	398	135	182	211	393
หมู่ที่ 5 บ้านหลุบโพธิ์	346	207	543	1,050	352	506	542	1,048	357	511	542	1,053
หมู่ที่ 6 บ้านหนองจันทิ	140	172	189	361	146	183	188	371	147	184	189	373
หมู่ที่ 7 บ้านโนนเปลือย	195	354	332	686	195	351	333	684	195	354	331	685
หมู่ที่ 8 บ้านห้วย	168	244	268	512	168	241	269	510	168	240	266	506
หมู่ที่ 9 บ้านโนนขี้ตุน	284	387	426	813	291	381	427	808	292	381	428	809
หมู่ 10 บ้านกุดหูลิง	286	441	462	903	290	440	463	903	290	436	465	901
หมู่ที่ 11 บ้านโคกน้อย	93	123	148	271	96	123	147	270	96	125	147	272
หมู่ที่ 12 บ้านโคกน้อย	155	235	247	482	156	232	249	481	158	229	250	479
หมู่ที่ 13 บ้านตาตพัฒนา	107	129	123	252	116	130	123	253	116	134	121	255
หมู่ที่ 14 บ้านตลาดแร่	109	135	122	257	111	131	121	252	113	132	123	255
หมู่ที่ 15 บ้านคลองอุดม	284	424	479	903	287	423	476	899	289	417	474	891
หมู่ที่ 16 บ้านโนนเปลือย	319	548	543	1,091	326	545	534	1,079	327	539	533	1,072
หมู่ที่ 17 บ้านหลุบโพธิ์เพชร	187	269	298	567	189	272	290	562	190	273	292	565
หมู่ที่ 18 บ้านห้วยเหนือ	162	286	287	573	162	276	284	560	164	274	284	558

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

<u>ประชากรของเทศบาลตำบลลาดแร้ง (ปี พ.ศ.2564)</u>				
<u>ประชากร</u>	<u>ชาย</u>	<u>หญิง</u>	<u>ช่วงอายุ</u>	<u>รวมจำนวนประชากร</u>
เด็ก	782	762	0 - 14 ปี	1,544
เยาวชน	595	613	15 - 24 ปี	1,208
วัยทำงาน	3,060	3,916	25 - 59	6,976
ผู้สูงอายุ	1,152	1,413	60 ปีขึ้นไป	2,565

** ที่มาจาก สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองอำเภอบ้านเขว้า
รายงานสถิติประชากรและบ้าน ระดับตำบล ของตำบลลาดแร้ง

** ข้อมูลวันที่ 27 พฤษภาคม 2564

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

ด้านการศึกษาในเขตเทศบาลตำบลตลาดแร้ง มีการจัดการด้านการศึกษา โดยมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลตำบลตลาดแร้ง จำนวน 6 แห่ง มีโรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน 7 แห่ง ตามข้อมูล ดังนี้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2562

ที่	ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ที่ตั้ง หมู่ที่	พ.ศ. 2564 จำนวนนักเรียน		
			ชาย	หญิง	รวม
1	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดคลองไผ่ล้อม	1	18	22	40
2	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศรีมหาโพธิ์	5	9	10	19
3	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโพธิ์ศรีสะอาด	7	24	13	37
4	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดอัมพวัน	8	11	12	23
5	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดป่าเรไร้	9	16	12	28
6	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดมหาคงคา	10	19	24	43
รวม			97	93	190

➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดคลองไผ่ล้อม

- ตำแหน่งข้าราชการครู (ครู คศ.2) จำนวน 1 คน
- ตำแหน่งข้าราชการครู (ครู) จำนวน 1 คน
- ผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ) จำนวน 3 คน

➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศรีมหาโพธิ์

- ตำแหน่งข้าราชการครู (ครู คศ.2) จำนวน 1 คน
- ผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ) จำนวน 2 คน

➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดโพธิ์ศรีสะอาด

- ตำแหน่งข้าราชการครู (ครู คศ.2) จำนวน 1 คน

- ผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ) จำนวน 3 คน

➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดอัมพวัน

- ตำแหน่งข้าราชการครู (ครู) จำนวน 2 คน
- ครูผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ) จำนวน 2 คน

➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดป่าไร่

- ตำแหน่งข้าราชการครู (ครู คศ.2) จำนวน 1 คน
- ครูผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ) จำนวน 2 คน

➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดมหาคงคา

- ตำแหน่งข้าราชการครู (ครู คศ.2) จำนวน 1 คน
- ตำแหน่งข้าราชการครู (ครู) จำนวน 2 คน
- ผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ) จำนวน 3 คน

ข้อมูลโรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	จำนวนนักเรียน
1	โรงเรียนบ้านกุดหูลิง	159
2	โรงเรียนบ้านกุดยาง	39
3	โรงเรียนบ้านหลุบโพธิ์	41
4	โรงเรียนบ้านโนนเปลือย	140
5	โรงเรียนบ้านโนนขี้ตุน	54
6	โรงเรียนบ้านกุดไผ่	121
7	โรงเรียนบ้านห้วยหนองจันทิ	68

ในพื้นที่มีการศึกษานอกระบบ (กศน.ตำบลตลาดแร่) 1 แห่ง

4.2 สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 3 แห่ง
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) 18 แห่ง หมู่ที่ 1 – 18
- อัตราการใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 80
- มี อสม.ในพื้นที่ จำนวน 396 คน

- รายงานผู้ป่วยนอกตามกลุ่มสาเหตุ (21 กลุ่มโรค) และกลุ่มโรคเรื้อรัง รายละเอียดดังนี้

ชื่อหน่วยงาน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหลุบโพธิ์		
กลุ่มโรค	สาเหตุป่วย (กลุ่มโรค)	จำนวน
1	โรคติดเชื้อและปรสิต	63 ราย
2	เนื้องอก (รวมมะเร็ง)	- ราย
3	โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือด และความผิดปกติเกี่ยวกับภูมิคุ้มกัน	2 ราย
4	โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม	643 ราย
5	ภาวะปรวนแปรทางจิตและพฤติกรรม	1,027 ราย
6	โรกระบบประสาท	- ราย
7	โรคตาารวมส่วนประกอบของตา	82 ราย
8	โรคหูและปุ่มกกหู	2 ราย
9	โรกระบบไหลเวียนเลือด	1,893 ราย
10	โรกระบบหายใจ	213 ราย
11	โรกระบบย่อยอาหาร รวมโรคในช่องปาก	573 ราย
12	โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	129 ราย
13	โรกระบบกล้ามเนื้อ รวมโครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม	299 ราย
14	โรกระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	6 ราย
15	ภาวะแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ การคลอด และระยะหลังคลอด	- ราย
16	ภาวะผิดปกติของทารกที่เกิดขึ้นในระยะเวลาปริกำเนิด (อายุครรภ์ 22 สัปดาห์ขึ้นไปจนถึง 7 วันหลังคลอด)	- ราย
17	รูปร่างผิดปกติแต่กำเนิด การพิการจนผิดรูปแต่กำเนิดและโครโมโซมผิดปกติ	- ราย
18	อาการ , อาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกและทางห้องปฏิบัติการที่ไม่สามารถจำแนกโรคในกลุ่มอื่นได้	553 ราย
19	การเป็นพิษและผลที่ตามมา	1 ราย
20	อุบัติเหตุจากการขนส่งและผลที่ตามมา	16 ราย
21	สาเหตุจากภายนอกอื่น ๆ ที่ทำให้ป่วยหรือตาย	89 ราย
	รวม	5,591 ราย

กลุ่มโรคเรื้อรัง

ชื่อหน่วยงาน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหลุบโพธิ์	
กลุ่มโรค เรื้อรัง ความดัน - เบาหวาน	จำนวน
โรคเรื้อรัง ความดัน - เบาหวาน	189 ราย
ปกติ	865 ราย
รวม	1,054 ราย

ชื่อหน่วยงาน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกุดहुลิ่ง		
กลุ่มโรค	สาเหตุป่วย (กลุ่มโรค)	จำนวน
1	โรคติดเชื้อและปรสิต	75 ราย
2	เนื้องอก (รวมมะเร็ง)	1 ราย
3	โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือด และความผิดปกติเกี่ยวกับภูมิคุ้มกัน	- ราย
4	โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม	255 ราย
5	ภาวะปรวนแปรทางจิตและพฤติกรรม	27 ราย
6	โรกระบบประสาท	2 ราย
7	โรคตาารวมส่วนประกอบของตา	173 ราย
8	โรคหูและปุ่มกกหู	9 ราย
9	โรกระบบไหลเวียนเลือด	247 ราย
10	โรกระบบหายใจ	401 ราย
11	โรกระบบย่อยอาหาร รวมโรคในช่องปาก	595 ราย
12	โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	129 ราย
13	โรกระบบกล้ามเนื้อ รวมโครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม	411 ราย
14	โรกระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	9 ราย
15	ภาวะแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ การคลอด และระยะหลังคลอด	3 ราย
16	ภาวะผิดปกติของทารกที่เกิดขึ้นในระยะเวลาปริกำเนิด (อายุครรภ์ 22 สัปดาห์ขึ้นไปจนถึง 7 วันหลังคลอด)	- ราย
17	รูปร่างผิดปกติแต่กำเนิด การพิการจนผิดรูปแต่กำเนิดและโครโมโซมผิดปกติ	- ราย
18	อาการ , อาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกและทางห้องปฏิบัติการที่ไม่สามารถจำแนกโรคในกลุ่มอื่นได้	719 ราย
19	การเป็นพิษและผลที่ตามมา	0 ราย
20	อุบัติเหตุจากการขนส่งและผลที่ตามมา	10 ราย
21	สาเหตุจากภายนอกอื่น ๆ ที่ทำให้ป่วยหรือตาย	39 ราย

รวม	11,615 ราย
-----	------------

กลุ่มโรคเรื้อรัง

ชื่อหน่วยงาน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกุดหูลิง	
กลุ่มโรค เรื้อรัง ความดัน - เบาหวาน	จำนวน
โรคเรื้อรัง ความดัน - เบาหวาน	56 ราย
ปกติ	2,330 ราย
รวม	2,386 ราย

ชื่อหน่วยงาน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกุดยาง		
กลุ่มโรค	สาเหตุป่วย (กลุ่มโรค)	จำนวน
1	โรคติดเชื้อและปรสิต	119 ราย
2	เนื้องอก (รวมมะเร็ง)	- ราย
3	โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือด และความผิดปกติเกี่ยวกับภูมิคุ้มกัน	- ราย
4	โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม	721 ราย
5	ภาวะปรวนแปรทางจิตและพฤติกรรม	556 ราย
6	โรกระบบประสาท	17 ราย
7	โรคตาบางส่วนประกอบของตา	103 ราย
8	โรคหูและปุ่มกกหู	8 ราย
9	โรกระบบไหลเวียนเลือด	1,555 ราย
10	โรกระบบหายใจ	213 ราย
11	โรกระบบย่อยอาหาร รวมโรคในช่องปาก	321 ราย
12	โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	24 ราย
13	โรกระบบกล้ามเนื้อ รวมโครงร่างและเนื้อเยื่อเสริม	203 ราย
14	โรกระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	3 ราย
15	ภาวะแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ การคลอด และระยะหลังคลอด	6 ราย
16	ภาวะผิดปกติของทารกที่เกิดขึ้นในระยะเวลาปริกำเนิด (อายุครรภ์ 22 สัปดาห์ขึ้นไปจนถึง 7 วันหลังคลอด)	0 ราย
17	รูปร่างผิดปกติแต่กำเนิด การพิการจนผิดรูปแต่กำเนิดและโครโมโซมผิดปกติ	0 ราย
18	อาการ , อาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกและทางห้องปฏิบัติการที่ไม่สามารถจำแนกโรคในกลุ่มอื่นได้	859 ราย
19	การเป็นพิษและผลที่ตามมา	0 ราย
20	อุบัติเหตุจากการขนส่งและผลที่ตามมา	23 ราย

21	สาเหตุจากภายนอกอื่น ๆ ที่ทำให้ป่วยหรือตาย	77 ราย
	รวม	4,808 ราย

กลุ่มโรคเรื้อรัง

ชื่อหน่วยงาน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกุดกุดยาง	
กลุ่มโรค เรื้อรัง ความดัน - เบาหวาน	จำนวน
โรคเรื้อรัง ความดัน - เบาหวาน	122 ราย
ปกติ	1,673 ราย
รวม	1,795 ราย

** ที่มาจาก โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านหลุบโพธิ์ , บ้านกุดหูลิง , บ้านกุดยาง ของตำบลตลาดแฉ่ง

** ข้อมูลวันที่ 10 มิถุนายน 2564

4.3 อาชญากรรม

จากข้อมูลที่ทางสถานีตำรวจภูธรบ้านเขว้าได้แจ้งให้กับเทศบาลตำบลตลาดแร้งทราบ นั้น
รายละเอียดดังนี้

- 1.) ประเภทความผิด 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและเพศ
 - 1.1 หมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา เกิด 1 ราย ผู้ต้องหา 1 คน
- 2.) ประเภทความผิด 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
 - 2.1 ลักทรัพย์หรือรับรองของโจร เกิด 1 ราย ผู้ต้องหา 1 คน
 - 2.2 ยักยอกทรัพย์ เกิด 1 ราย ผู้ต้องหา 1 คน
- 3.) ประเภทความผิด 3 ฐานความผิดพิเศษ
 - 3.1 อื่น ๆ เกิด 1 ราย ผู้ต้องหา 2 คน
 - พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค เกิด 1 ราย ผู้ต้องหา 1 คน
 - ครอบครองสื่อไซเบอร์ เกิด 1 ราย ผู้ต้องหา 1 คน
- 4.) ประเภทความผิด 4 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย
 - 4.1 อาวุธปืน
 - อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน) เกิด 3 ราย ผู้ต้องหา 3 คน
 - 4.2 การพนัน
 - สลากกินรวบ เกิด 3 ราย ผู้ต้องหา 3 คน
 - การพนันอื่น ๆ เกิด 1 ราย ผู้ต้องหา 4 คน

4.4 ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดในเทศบาลตำบลตลาดแร้ง จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรบ้านเขว้าได้แจ้ง
ให้กับเทศบาลตำบลตลาดแร้งทราบนั้นพบว่าในเขตเทศบาลตำบลตลาดแร้งมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับ
พื้นที่อื่นถือว่าน้อย และมีรายละเอียดสถิติประเภทยาเสพติด ดังนี้

- 4.4.1 ผลิต เกิด 1 ราย ผู้ต้องหา 1 คน
- 4.4.2 จำหน่าย เกิด 2 ราย ผู้ต้องหา 2 คน
- 4.4.3 ครอบครองเพื่อจำหน่าย เกิด 12 ราย ผู้ต้องหา 14 คน
- 4.4.4 ครอบครอง เกิด 4 ราย ผู้ต้องหา 4 คน

4.4.5 เสพ ฯ เกิด 8 ราย ผู้ต้องหา 8 คน

4.4.6 สารระเหย เกิด - ราย ผู้ต้องหา - คน

** ที่มาจาก สถานีตำรวจภูธรบ้านเขว้า

** ข้อมูลวันที่ 14 มิถุนายน 2564

4.5 การสังคัมสังเคราะห์

เทศบาลตำบลตลาดแร้งได้ดำเนินการด้านสงคัมสังเคราะห์ ดังนี้

- (1) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- (2) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- (3) ประสานการทำบัตรผู้พิการ
- (4) ดำเนินการโครงการฝึกอบรมทักษะอาชีพให้กับประชาชนทั่วไป
- (5) ดำเนินโครงการสงเคราะห์ครอบครัวผู้ยากไร้ที่ตกเกณฑ์ จปฐ.
- (6) ดำเนินโครงการสร้างและซ่อมที่อยู่อาศัยให้กับผู้ยากไร้ รายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
- (7) อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน
- (9) ประสานการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด อำเภอ หน่วยงานต่างๆ ที่ให้การสนับสนุน

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

เทศบาลตำบลตลาดแร้ง มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมกับทางหลวงติดต่อทางหลวง หมายเลข 225 สายชัยภูมิ - นครสวรรค์ สำหรับถนนฝนเขตเทศบาลตำบล ส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก มีเพียงบางสายที่ยังเป็นถนนลูกรังอยู่ การติดต่อกับจังหวัดชัยภูมิโดยรถยนต์โดยสารขนาดเล็ก (สองแถว) สายชัยภูมิ - บ้านยางนาดี และรถโดยสารประจำทาง สายชัยภูมิ - นครสวรรค์ , ชัยภูมิ - สมอทอด ทุกระยะ 1 ชั่วโมง

5.2 การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ เทศบาลตำบลจึงไม่สามารถดำเนินการได้ เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจ กับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ เทศบาลตำบลก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน

5.3 การประปา

การประปาของเทศบาลตำบลตลาดแร้งไม่มีกิจการประปาแต่ละหมู่บ้านได้บริหารจัดการเอง และทุกหมู่บ้านสามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ แต่จะมีปัญหาในปีที่ผ่านมา มีบางหมู่บ้านที่เกิดได้ปัญหาภัยแล้งซึ่งทางเทศบาลตำบลตลาดแร้งได้แก้ไขปัญหาโดยการใช้เครื่องสูบน้ำจากแม่น้ำชีไปยังสระที่ใช้ระบบประปาและสามารถแก้ไขปัญหาก็ประชาชนได้ เทศบาลตำบลก็ได้้นำโครงการเกี่ยวกับพัฒนาแหล่งน้ำบรรจุในแผนพัฒนาสี่ปีเพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปาได้จาก แม่น้ำชี แหล่งน้ำผิวดิน

5.4 โทรศัพท์

ปัจจุบันในพื้นที่เทศบาลตำบลตลาดแร้ง ไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ เนื่องจากประชาชนได้นิยมใช้โทรศัพท์ส่วนบุคคลแทน ซึ่งสามารถติดต่อสื่อสารได้รวดเร็ว และสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ เช่น โทรศัพท์มือถือ สำหรับสถานที่ราชการยังคงใช้ระบบโทรศัพท์พื้นฐานในการติดต่อสื่อสารใช้อยู่

5.5 ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

เทศบาลตำบลตลาดแร้ง ไม่มีไปรษณีย์ แต่มีบริการไปรษณีย์จากไปรษณีย์ประจำอำเภอ ซึ่งมี จำนวน 1 แห่ง ให้บริการ เวลา 08.00 - 16.00 น. ในวันจันทร์ เสาร์ (วันเสาร์ครึ่งวัน) หยุดวันอาทิตย์ และมีบริการรถขนส่ง J & T Express , Best Express , Flash Express จำนวน 1 แห่ง อยู่ที่อำเภอบ้านเขว้า ให้บริการในวันจันทร์ - อาทิตย์

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 90 ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้ทำนาปลูกข้าว ปลูกอ้อย มันสำปะหลัง ที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

6.2 การประมง

ตำบลตลาดแร้งมีการประมงคือเลี้ยงกุ้งก้ามกาม ตั้งอยู่ หมู่ที่ 8 บ้านห้วย

6.3 การปศุสัตว์

มีการปศุสัตว์ คือ การเลี้ยงโค และการเลี้ยงสุกร ในทุกหมู่บ้าน

6.4 การบริการ

- ร้านทำผมเสริมสวย พื้นที่ หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 10
- ร้านอินเทอร์เน็ต 5 แห่ง
- รีสอร์ทในพื้นที่ จำนวน 2 แห่ง
- โรงสีข้าวขนาดเล็กในพื้นที่ จำนวน 30 แห่ง

6.5 การท่องเที่ยว

วัดเขาหินโยก พระเจดีย์ศรีชัยวัดผาผึ้ง โบราณสถานกุ่แดง น้ำตกร้อยรู เขาหินโยก

6.6 อุตสาหกรรม

- ตำบลตลาดแร้งไม่มีอุตสาหกรรมในพื้นที่

6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่ม ธกส.	1	กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์	18	กลุ่ม
- กลุ่มเกษตร	1	กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	1	กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการเกษตร	1	กลุ่ม

6.8 แรงงาน

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 90 ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ ทำนา ปลูกข้าว ปลูกอ้อย
มันสำปะหลัง ที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนในตำบลตลาดแร้งจะนับถือศาสนาพุทธโดยมีศาสนาสถานคือ วัด จำนวน 15 แห่ง ดังนี้

1. วัดคลองไผ่ล้อม หมู่ที่ 1 บ้านกุดไผ่
2. วัดดอนไฮ หมู่ที่ 2 บ้านดอนไฮ
3. วัดกุ่แดง หมู่ที่ 3 บ้านกุดยาง
4. วัดดอนตูม หมู่ที่ 4 บ้านท่าจั่น
5. วัดศรีมหาโพธิ์ หมู่ที่ 5 บ้านหลุบโพธิ์
6. วัดจันทาราม หมู่ที่ 6 บ้านหนองจันทิ
7. วัดป่าสุขสงบ หมู่ที่ 6 บ้านหนองจันทิ
8. วัดโพธิ์ศรีสะอาด หมู่ที่ 7 บ้านโนนเปลือย
9. วัดอัมพวัน หมู่ที่ 8 บ้านห้วย
10. วัดป่าเรไร หมู่ที่ 9 บ้านโนนซี้ดุ่น
11. วัดมหาคงคา หมู่ที่ 10 บ้านกุดหูลิง
12. วัดโคกน้อยเจริญธรรม หมู่ที่ 11 บ้านโคกน้อย
13. วัดเขาหินโยก หมู่ที่ 13 บ้านตาดพัฒนา
14. วัดเชิญสันตีสุนทราราม หมู่ที่ 16 บ้านโนนเปลือย
15. วัดป่ารัตนบุญญาราม หมู่ที่ 16 บ้านโนนเปลือย

สำนักสงฆ์ จำนวน 3 แห่ง ดังนี้

1. สำนักสงฆ์วัดป่าถ้ำเจ๊ก หมู่ที่ 3 บ้านกุดยาง
2. สำนักสงฆ์ผาผึ้ง หมู่ที่ 14 บ้านตลาดแร้ง
3. สำนักสงฆ์โนนแก้วมณี หมู่ที่ 14 บ้านตลาดแร้ง

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ที่ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลตลาดแร้งให้ความสำคัญคือการรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ

- งานประจำปีเจ้าพญาแล อำเภอบ้านเขว้า ประมาณเดือน กุมภาพันธ์
- ประเพณีลอยกระทงจะจัดในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 ของทุกปี กิจกรรมที่จัด ได้แก่ประกวดกระทง ประกวดนางนพมาศ เป็นต้น

- ประเพณีวันสงกรานต์ งานบุญกู่แดง ประมาณเดือนเมษายนกิจกรรมที่จัดได้แก่ พิธีสงฆ์พระพิธีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ และแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน

- ประเพณีบุญเดือนหก ประมาณเดือนพฤษภาคม กิจกรรมที่จัดประกอบด้วยการประกวดขบวนแห่ชุมชนต่างๆ ในเขตเทศบาล มีการแข่งขันจุดบั้งไฟ

- งานบุญอื่นๆ เช่นงานบุญผะเหวด งานบุญรอยพุทธรบาท งานเข้าพรรษา ออกพรรษา บุญปั้นข้าวจี๋

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่น คือ กลุ่มโคมไฟ บ้านโนนขี้ตุน หมู่ที่ 9

- ประชาชนส่วนใหญ่พูดภาษาอีสาน

7.4 OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สำหรับสินค้าพื้นเมืองที่ราษฎรทำและจำหน่าย คือ เครื่องจักสานต่าง ๆ เช่น ไช ฮ่อง ตะกร้า ส่วนของที่ระลึก คือ ผ้าไหม

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบ หนองน้ำสาธารณะ จากแม่น้ำชี ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำห้วย,ลำน้ำ	7	สาย
- บึง,หนองน้ำ	8	แห่ง
- ลำเหมือง	5	สาย
- อ่างเก็บน้ำ	1	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	4	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	18	แห่ง

- ระบบประปาหมู่บ้าน 18 แห่ง
- ถังเก็บน้ำฝน 18 แห่ง

8.2 ป่าไม้

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลตลาดแร้ง ลักษณะของไม้/ป่าไม้ มีลักษณะป่าไม้ผลัดใบ คือป่าที่มีต้นไม้ซึ่งจะผลัดใบในฤดูแล้งเมื่อต้นไม้ขาดน้ำ บริเวณที่เป็นที่ราบหรือเชิงเขาที่มีดินแห้งหรือเป็นดินลูกรังหรือหินกรวดลูกรัง ซึ่งเป็นดินโปร่งถ่ายเทน้ำได้ดี เป็นป่าโปร่ง มีต้นไม้ขนาดความสูง ปานกลางหรือต่ำและมีหญ้าสูงเป็นพันธุ์ไม้ปกคลุมดินกับไม้พุ่มชนิดต่าง ๆ มีไม้ป่าเบญจพรรณด้วย เช่น ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พลวง ไม้เหียง ไม้ชิงชัน ไม้พยอม ไม้กระดาดหรือสะแบง เป็นต้น ซึ่งเป็นไม้เนื้อแข็งที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ

8.3 ภูเขา

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลตลาดแร้งเป็นที่ราบด้านทิศเหนือเป็นภูเขา

8.4 คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในพื้นที่ของเทศบาลตำบลตลาดแร้งส่วนมากเป็นพื้นที่เป็นภูเขาและป่าไม้ที่สามารถปรับปรุงและพัฒนา เป็นแหล่งท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ได้ที่บริเวณเขาขาม (ซากฟอสซิลไดโนเสาร์) บริเวณอุทยานแห่งชาติภูแลนคาด้านทิศใต้ มีโบราณสถานกุ้แดง ตั้งอยู่ที่ หมู่ 3 บ้านกุดยางสร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 16 และมีพื้นที่ ลาบุ่มตอนล่างที่สามารถพัฒนาขีดความสามารถด้านการเกษตรด้วยมีลำน้ำไหลผ่านพื้นที่ในตำบลหลายสาย ระยะทาง 25 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่มากกว่า 10,000 ไร่ มีพื้นที่และสภาพอากาศที่เหมาะสมปลูกหม่อนเลี้ยงไหม และเลี้ยงสัตว์ หรือทำการเกษตรแบบผสมผสาน เป็นแหล่งทางด้านเกษตรที่สำคัญของอำเภอบ้านเขว้า เช่น อ้อย มะม่วงแก้ว ฟ้าไหมคุณภาพของอำเภอ และเป็นแหล่งผลิตใบหม่อนเลี้ยงไหม เป็นแหล่งน้ำลำธารของอำเภอบ้านเขว้า เนื่องจากมีพื้นที่ป่าไม้และภูเขาป่าไม้ เป็นจำนวนมาก การคมนาคมสะดวกด้วยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 225 ผ่านเส้นกึ่งกลางของตำบลรวมเป็นศูนย์กลางทางการบริการเมืองและการปกครอง

ส่วนที่ 1

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.2557-2560

1.สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับและการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ.2557-2560

1.1 จากข้อมูลในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลตลาดแร่ หรือเรียกภาษาอังกฤษเรียกว่า Electronic Local Administrative Accounting System (e-LAAS) สรุป การตั้งงบประมาณ และรายรับรายจ่ายจริงของเทศบาลตำบลตลาดแร่ รายละเอียด ดังนี้

ปีงบประมาณ 2559

ตั้งงบประมาณรายรับไว้	40,150,000	บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	40,150,000	บาท
รายรับจริง	37,714,549.39	บาท
รายจ่ายจริง	33,374,337.21	บาท

ปีงบประมาณ 2560

ตั้งงบประมาณรายรับไว้	75,000,000	บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	75,000,000	บาท
รายรับจริง	66,539,749.97	บาท
รายจ่ายจริง	64,966,068.19	บาท

ปีงบประมาณ 2561

ตั้งงบประมาณรายรับไว้	74,000,000	บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	74,000,000	บาท
รายรับจริง	72,924,116.08	บาท
รายจ่ายจริง	65,903,121	บาท

ปีงบประมาณ 2562

ตั้งงบประมาณรายรับไว้	75,300,000	บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	75,300,000	บาท
รายรับจริง	67,502,609.93	บาท
รายจ่ายจริง	58,833,365.73	บาท

1.2 การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ซึ่งแผนพัฒนาของเทศบาลตำบลตลาดแร้งนำไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ดังนี้

- 1.2.1 **เชิงปริมาณ** นายวิเชียร เจนชัย นายกเทศมนตรีตำบลตลาดแร้งได้นำเสนอผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ 2560 ต่อสภาเทศบาลตำบลตลาดแร้ง ในการประชุมสภาฯ สมัยสามัญที่ ครั้งที่ ประจำปี เมื่อ ดังนี้

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ	ร้อยละ
1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน			
2. ด้านการพัฒนาการเมืองการปกครองและบริหารจัดการที่ดี			
3. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
4. การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว			
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
รวมทั้งสิ้น			
คิดเป็นร้อยละของโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนา			

สรุป จำนวนโครงการที่กำหนดไว้ในแผนสามปี เฉพาะปี 2558 กำหนดไว้ 168 โครงการ ปฏิบัติได้จริง 48 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 17.26

1.1.2 เชิงคุณภาพ

นายวิเชียร เจนชัย นายกเทศมนตรีตำบลตลาดแร้ง ได้นำเสนอผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ ต่อสภาเทศบาลตำบลตลาดแร้งในการประชุมสภาฯ สมัยสามัญที่ ครั้งที่ ประจำปี เมื่อ

ปัญหาอุปสรรคที่พบในการประเมินฯ

1 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตั้งไว้ในแผนพัฒนา รวมจำนวน โครงการ แต่ไม่ได้ปฏิบัติถือว่ายังไม่นำไปปฏิบัติ

การวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่ตรวจพบ

1. โดยภาพรวมแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ.2561-2564) มีผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงค่อนข้างน้อย แต่ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตั้งไว้ในแผนพัฒนา รวมจำนวน 24 โครงการ แต่ไม่ได้ปฏิบัติถือว่ายังไม่นำไปสู่การปฏิบัติได้ควรแก้ไขปัญหาโดยมอบหมายผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอันได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผน จัดทำแผนให้อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงด้านงบประมาณ กล่าวคือไม่ควรกำหนดโครงการในแผนมากเกินไปกว่าสถานะทางการคลังของเทศบาล

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการติดตามและการประเมินผลแผน

1. โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานถ้าเป็นไปได้ควรดำเนินการในไตรมาสที่ 2 ของปีงบประมาณเพื่อประโยชน์หลายประการ เช่น หลีกเลี่ยงการก่อสร้างในฤดูฝน

2. ควรรณรงค์เสริมสร้างและให้ความรู้ความเข้าใจแก่ราษฎรในกระบวนการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น

2. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2560

2.1 ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ยุทธศาสตร์	2557		2558		2559		2560	
	โครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปี	โครงการที่ดำเนินงาน	โครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปี	โครงการที่ดำเนินงาน	โครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปี	โครงการที่ดำเนินงาน	โครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปี	โครงการที่ดำเนินงาน
1.ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน								
2.ด้านการพัฒนาการเมืองการปกครองและการบริหารจัดการที่ดี								
3.ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต								
4.ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว								
5.ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม								
รวม								

2.2 ผลกระทบ

ทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลาดแร้งได้รับการบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพตามสมควร แต่สถานะทางการเงินและการคลังของ เทศบาลตำบลลาดแร้ง

3. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557- 2560

ปัญหาอุปสรรคที่พบในการประเมินฯ

1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตั้งไว้ในแผนพัฒนา รวมจำนวน 24 โครงการ แต่ไม่ปฏิบัติถือว่ายังไม่นำไปสู่การปฏิบัติได้

การวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่ตรวจพบ

1. โดยภาพรวมแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ.2561-2565) มีผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงค่อนข้างน้อย และยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตั้งไว้ในแผนพัฒนา รวมจำนวน 24 โครงการ แต่ไม่ได้ปฏิบัติถือว่ายังไม่นำไปสู่การปฏิบัติได้ ควรแก้ปัญหาโดยมอบหมายผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอันได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผน จัดทำแผนให้อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงด้านงบประมาณ กล่าวคือไม่ควรกำหนดโครงการในแผนมากเกินไปกว่าสถานะทางการคลังเทศบาล

2. จากแบบประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการและนิเทศองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 2.3 กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องนำโครงการในแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ. 2558-2560) เฉพาะปี 2558 มาดำเนินการในปีงบประมาณ 2558 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 จึงจะได้คะแนนเต็ม 5 คะแนน จากตัวชี้วัดจะเห็นได้ว่า เทศบาลตำบลตลาดแร้ง นำแผนปี 2558 ไปปฏิบัติได้ 48 โครงการจากที่ตั้งไว้ 168 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 17.26 ซึ่งจะได้คะแนนประเมินจากกรมส่งเสริมฯ ต่ำกว่าจำนวน 5 คะแนน ดังนั้น คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาฯ จึงเห็นควรให้เพิ่มร้อยละการปฏิบัติให้ได้มากขึ้นก็จะเป็นการดี

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนามหภาค

1.1 ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

1. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนและไทเสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติและได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะ ได้แก่

1. คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

2. คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ เพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการรวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 - 2580 เป็นแผนการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทยที่ว่า”ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อต่อผลประโยชน์แห่งชาติ โดยที่รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลลาดแร้ง (พ.ศ.2561-2565)

เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่ การปฏิบัติ เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง ” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

เพื่อให้ประเทศสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้อง กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
 2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
 3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
 4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
 5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
- มีเป้าหมายการพัฒนาที่สาคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอก รชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติ ได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลัก ธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยการด าเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อน ไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่ก าหนด

เป้าหมาย

- 1.1 ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีความสุข
- 1.2 บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
- 1.3 กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อม พร้อม ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

1.4 ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคม ระหว่างประเทศ

1.5 การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

2.1 ความสุขของประชากรไทย

2.2 ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ

2.3 ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

2.4 บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ

2.5 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ ต่อยอดอดีต ” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลก สมัยใหม่ (๒) “ ปรับปัจจุบัน ” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “ สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต ” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

เป้าหมาย

1.1 ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

1.2 ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ตัวชี้วัด

2.1 รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้

- 2.2 ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
- 2.3 การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
- 2.4 ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้ง กาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ติดต่อกันและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคม และผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดี ของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและ อนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัย รักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มี ทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

เป้าหมาย

- 1.1 คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑
- 1.2 สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

ตัวชี้วัด

- 2.1 การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 2.3 การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วม ทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติ สุขภาพ เศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและท าประโยชน์แก่ ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่าง เป็นธรรมและทั่วถึงสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่าง เป็น ธรรมและทั่วถึง

เป้าหมาย

- 1.1 สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

1.2 กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

1.3 เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ตัวชี้วัด

- 2.1 ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
- 2.2 ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
- 2.3 ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
- 2.4 คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินงานบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

เป้าหมาย

- 1.1 อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้ อย่างยั่งยืน มีสมดุล
- 1.2 พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
- 1.3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- 1.4 ยกกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

- 2.1 พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- 2.2 สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
- 2.3 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 2.4 ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม ” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐ ที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมาย ต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากลมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยการความยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

เป้าหมาย

- 1.1 ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- 1.2 ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- 1.3 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- 1.4 กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

ตัวชี้วัด

- 2.1 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
- 2.2 ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
- 2.3 ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
- 2.4 ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

(2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศ ในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดการรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน” การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน / โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

1.1 หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564) การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ 5 ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้

1.1.1 ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องมีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม

1.1.2 ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี

รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

1.1.3 ยึด “ วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 วิสัยทัศน์ “ ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานอาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจด้อยกว่า

1.1.4 ยึด “ เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579 ” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน 5 ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี 2579 ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “ เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัยตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีความรู้ มีทักษะและทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทาประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรม ดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลกเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทุนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพ

ในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และ ประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

1.1.5 ยึด “ หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม ” แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มุ่งเน้นการสร้างความสำเร็จเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของกลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 ให้สูงขึ้น นอกจากนี้ การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและพัฒนาวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไปสำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทยโดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นกำหนดเป้าหมายทั้งในด้านรายได้ ความเป็นธรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลาง การสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1.1.6 ยึด “ หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ” จากการที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกลไกเชื่อมต่อไปในระดับแรกที่จะกำกับและส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ 50 ปี ให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน และการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฉบับที่ผ่านๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติและการเป็นกรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติ และกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในด้านต่างๆ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาสำคัญ

สำหรับยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ถูกกำหนดจากยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และกำหนดเป็นแนวทางในรายละเอียดที่แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องและการตอบสนองต่อเป้าหมายที่ต้องบรรลุในระยะ 5 ปี ที่จะเป็นการวางพื้นฐานที่

สามารถสานต่อการพัฒนาในประเด็นสำคัญของประเทศในระยะต่อไปที่สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยใช้หลักของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง 10 ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาครอบคลุมรายละเอียด

ที่ตอบสนองต่อจุดเน้นประเด็นหลักของการพัฒนาในระยะ 5 ปี และมุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับต่อๆ ไป โดยจะต้องต่อยอดให้เกิดความต่อเนื่องของการขับเคลื่อนการพัฒนา ปัจจัยพื้นฐานและการแก้ปัญหาสำคัญที่เป็นรากเหง้าของปัญหาต่างๆ และประเด็นปฏิรูปประเทศให้ลุล่วง รวมทั้งประเด็นร่วมที่มีความเชื่อมโยงกับหลากหลายประเด็นการพัฒนาที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อเนื่องกันไปตลอด 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีจำนวน 10 ยุทธศาสตร์ซึ่งมีรายละเอียดมากกว่าในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องนั้นเป็นการยากในการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาให้มีรายละเอียดที่ชัดเจนในแผนพัฒนาระยะยาว เพราะยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจำเป็นต้องมีการกำหนดและปรับปรุงให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและปัจจัยแวดล้อมในช่วงเวลานั้นๆ จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเหตุดังกล่าวยุทธศาสตร์ชาติจึงเป็นการกำหนดกรอบที่เป็นประเด็นหลักของการพัฒนาประเทศที่ครอบคลุมมิติต่างๆ ซึ่งสะท้อนทั้งในเรื่องการพัฒนาฐานการผลิตและบริการ การพัฒนากลุ่มเป้าหมาย และการพัฒนาในเรื่องกลไกและกฎระเบียบ รวมทั้งการพัฒนาทุนมนุษย์ ภายใต้การกำหนดและการยึดหลักการสำคัญของการพัฒนา ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงประกอบด้วยยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- (2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม
- (3) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- (4) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- (5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- (6) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาล

ในสังคมไทย และประกอบกับอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์และกลไกสนับสนุนให้การดำเนินยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านให้สัมฤทธิ์ผล ประกอบด้วย

- (7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- (8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- (9) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- (10) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯฉบับที่ 12 โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 19.8 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ยิ่งต่ำ เนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงาน ความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยี และปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ครอบครัวมีรูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางสูงส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับการเลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัล ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคน ให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้ และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- 1.2 เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑
- 1.3 เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีตลอดช่วงชีวิต
- 1.4 เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปในหลายด้าน ทั้งการสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ที่ทำให้จำนวนคนยากจนลดลง บริการทางการศึกษาและสาธารณสุขขยายทั่วถึงมากขึ้น อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมนั้นยังมีความคืบหน้าช้า และยังเป็นปัญหาท้าทายในหลายด้าน

ทั้งความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับบริการที่คุณภาพต่ำกว่า รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล นอกจากนี้ยังมีเงื่อนไข / ปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจจะส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยรุนแรงขึ้นได้ อาทิ การเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยซึ่งจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ภาระพึ่งพิงต่อวัยแรงงานสูงขึ้นจากภาระเลี้ยงดูทั้งเด็กและผู้สูงอายุทำให้มีข้อจำกัดในการออมเพื่ออนาคตประกอบกับบางกลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเงินและการออม ซึ่งอาจกลายเป็นผู้สูงอายุที่ยากจนในอนาคตได้ นอกจากนี้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่สามารถเข้าถึงซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีทักษะสูงทำให้สามารถได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นและทิ้งห่างจากผู้ที่ขาดทักษะและไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ ขณะที่เดียวกันเทคโนโลยีก็สามารถทำให้ผู้ที่อยู่ห่างไกลสามารถเข้าถึงการศึกษา ความรู้ และบริการสาธารณสุขได้ ซึ่งเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งพัฒนาและแก้ไขปัญหาคือความเหลื่อมล้ำในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เพื่อไม่ให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยจำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการเป็นองค์รวมทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาภาคและเมือง และการบริหารจัดการ ภาครัฐ ดังนั้น การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาในยุทธศาสตร์อื่นๆ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มาเป็นพลังร่วมและสนับสนุนการพัฒนา อาทิ ยุทธศาสตร์ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนที่จะเป็นช่องทางให้ชุมชนและผู้ใช้แรงงานได้มีศักยภาพและโอกาสได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เน้นการบริหารจัดการที่ดินให้มีการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรมยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐที่จะช่วยสร้างความเป็นธรรมในสังคม ป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย และยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจที่จะช่วยกระจายความเจริญและรายได้ไปสู่พื้นที่ สำหรับยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในช่วง 5 ปีต่อจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการดาเนินการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาและสาธารณสุข รวมทั้งการปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมในประเทศไทยซึ่งเป็นการดาเนินงานต่อเนื่องจากที่ได้ขับเคลื่อนและผลักดันในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และมุ่งเน้นมากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะแรงงานและการใช้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเสริมสร้างรายได้สูงขึ้น และการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และให้ความช่วยเหลือที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ 40 รายได้ต่ำสุด ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ อาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาองค์กรการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพ และการสนับสนุนการเข้าถึง ปัจจัยการผลิตคุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรม เป็นต้น และในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงพื้นที่และบูรณาการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด
- 1.2 เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง
- 1.3 เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤตต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นการนานวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในขณะที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปีทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันรวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า 5 ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาของการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยให้กลับมาขยายตัวได้สูงขึ้นโดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ตามแผนที่วางไว้และสร้างบรรยากาศการลงทุนที่จูงใจให้ภาคเอกชนขยายการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเป้าหมายสำคัญ และขณะเดียวกัน 5 ปีต่อจากนี้เป็นช่วงของการปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้านเพื่อวางพื้นฐานให้สามารถพัฒนาต่อยอดให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี 2570 ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยการใช้นวัตกรรมคุณภาพคน และการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและการบริหารจัดการที่ดีเป็นปัจจัยในการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพ เพิ่มประสิทธิภาพภาคการเงิน และดูแลวินัยทางการเงินการคลัง ควบคู่กับการดำเนินยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขาทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมและขยายสาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ สำหรับอนาคตการขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะเน้นการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคน และความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิมรวมทั้งการต่อยอดการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะ นอกจากนี้ จะให้ความสำคัญกับการใช้ศักยภาพของทรัพยากรชีวภาพ การส่งเสริม การเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และการพัฒนาตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ การผสมผสานภาคบริการเข้ากับการค้าและการเตรียมความพร้อมของภาคบริการให้สามารถรองรับการแข่งขันที่เสรีขึ้น การเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งการสร้างสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็น โดยพิจารณาการเปลี่ยนแปลงความต้องการของผู้บริโภคอย่างรวดเร็วและมาตรฐานสากลของสินค้าและบริการที่สูงขึ้นรวมถึงมาตรฐานด้าน

สิ่งแวดล้อมรวมทั้งพัฒนาระบบและกลไก ตลอดจนการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อกระจายโอกาสเศรษฐกิจให้คนในชุมชน และท้องถิ่นและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์

- 1.1 สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ดังนี้
 - 1.1.1 เพื่อสร้างความเข้มแข็งของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อหัว
 - 1.1.2 เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิมและสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่
 - 1.1.3 เพื่อสนับสนุนการกระจายการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม และสนับสนุนเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 1.1.4 เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็งและรักษาวินัยทางการเงินการคลัง และพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่สนับสนุนการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ
- 1.2 สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน ดังนี้
 - 1.2.1 เพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการสร้างมูลค่าและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของสินค้าและบริการ
 - 1.2.2 เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญ พัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเพื่อให้ฐานการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรมีความมั่นคง
 - 1.2.3 เพื่อเร่งผลักดันให้สินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความโดดเด่นในด้านคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยในตลาดโลก
 - 1.2.4 เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมสำคัญเดิมให้สามารถต่อยอดสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเข้มข้น และสร้างรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่บนฐานของความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - 1.2.5 เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานบริการเดิมและขยายฐานบริการใหม่ในการปรับตัวสู่เศรษฐกิจฐานบริการที่เข้มแข็งขึ้น รวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน
 - 1.2.6 เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย รวมทั้งพัฒนาสังคมผู้ประกอบการ
 - 1.2.7 เพื่อพัฒนาระบบการเงินของประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ การค้า และการลงทุน

1.2.8 เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์กรการเงินฐานรากและระบบสหกรณ์ให้สนับสนุนบริการทางการเงินในระดับฐานรากและเกษตรกรรายย่อย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นปัญหาและเป็นจุดอ่อนของการรักษาฐานการผลิตและให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีพที่ยั่งยืน ฐานทรัพยากรธรรมชาติถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง พื้นที่ป่าไม้ลดลง ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ และมีความเสี่ยงในการขาดแคลนในอนาคต เกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นจากการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและห่วงโซ่การผลิตภายในประเทศ และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งทวีความเข้มข้นทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า ขณะทีวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกหลัง ค.ศ. 2015 ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกในอีก 15 ปี ข้างหน้า (ค.ศ. 2016-2030) จะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศ ในอนาคต ดังนั้น ประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้แก่ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤติสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้องเร่งเตรียมความพร้อมในลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์

- 1.1 รักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- 1.2 สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ
- 1.3 บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น
- 1.4 พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ได้แก่ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐ อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจโดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ในระยะ 5 ปีต่อไปซึ่งเป็นช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จึงให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับภัยคุกคามข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 20 ปีข้างหน้า

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน รวมทั้งป้องกันปัญหาภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ
- 1.2 เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วน ให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
- 1.3 เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ
- 1.4 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารนโยบายด้านความมั่นคงและนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็นเอกภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการขับเคลื่อนการบริหารจัดการภาครัฐให้บรรลุเป้าประสงค์ที่วางไว้ การให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นที่ยังขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใส กระบวนการที่เปิดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการใช้งบประมาณยังไม่เพียงพอ ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกและเป็นธรรม รวมทั้งการขาดธรรมาภิบาลในสังคมไทยทำให้การทุจริตประพฤติมิชอบยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ในช่วง 5 ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้

เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง เพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ทั้งการบริหารจัดการภาครัฐ ให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบต่อ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสม ระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่นและวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี 2579

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล
- 1.2 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และโปร่งใสตรวจสอบได้
- 1.3 เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ
- 1.4 เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจและสังคม การกระจายความเจริญ และการพัฒนาเมืองและพื้นที่ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมามีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จะมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพเพื่อไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและการค้า รวมทั้งมีกลไก

กำกับ ดูแล การประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสให้สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน

1.2 เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน

1.3 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม และส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่ และนวัตกรรม รวมทั้งพัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีความมั่นคง และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ

1.4 เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ลดอัตราน้ำสูญเสียในระบบประปา และสร้างกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการน้ำประปาในภาพรวมของประเทศ

1.5 เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบพื้นฐานที่มีอยู่ทั้งด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี การลงทุนวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นประยุกต์และใช้ประโยชน์ยังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรม อีกทั้งความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงเศรษฐกิจและสังคมไปทั่วโลกโดยประเทศที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจสูง อาทิ เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสวีเดน ล้วนเป็นต้นแบบสำคัญที่แสดงให้เห็นว่า หากต้องการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศจำเป็นต้องปรับตัว เรียนรู้ และมุ่งสู่การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในระยะต่อไป การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับรูปแบบการดำเนินงานให้มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาโดยกำหนดประเด็นวิจัยของชาติที่ตอบโจทย์การยกระดับศักยภาพการผลิตของภาคเกษตรอุตสาหกรรม และบริการที่เป็นฐานเดิม และการต่อยอดขยายฐานใหม่ด้วยการพัฒนานวัตกรรม รวมถึงการพัฒนานวัตกรรมที่ยกระดับคุณภาพสังคมและการดำรงชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม การส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้

มีความรู้และทักษะสูง การพัฒนาหน่วยงานทดสอบและรับรองมาตรฐานในระดับสากล การดำเนินมาตรการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย ระบบแรงจูงใจและระบบสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมต่างๆ ภายใต้งานที่เกี่ยวข้อเพื่ออำนวยความสะดวกการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศรวมทั้งมีระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพขึ้นมารองรับ เพื่อให้ประเทศไทยไม่อยู่ในสถานะเป็นเพียงแค่ผู้ซื้อและผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศ แต่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองในอนาคตดั่งนั้น เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาเข้าสู่สังคมนวัตกรรมและเตรียมการก้าวสู่ประเทศรายได้สูงในอนาคตแนวทางการพัฒนาในช่วงระยะเวลา 5 ปี จะต้องให้ความสำคัญกับการใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ผลงานวิจัยและพัฒนา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์อย่างเข้มข้นทั้งในภาครัฐ ภาครัฐ และภาคประชาสังคม รวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาวะแวดล้อมหรือปัจจัยพื้นฐานที่เอื้ออำนวยทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการ เพื่อช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่เป้าหมายดังกล่าว

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้า สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย
- 1.2 เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนาเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 1.3 เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- 1.4 เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 การยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมให้มีความเข้มแข็งมากขึ้นและการขยายฐานใหม่ที่สำคัญกับการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปด้วยเป็นเป้าหมายที่สำคัญ ซึ่งการตอบสนองต่อเป้าหมายดังกล่าวประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ การดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการดำเนินการลงทุน ช่วยลดแรงกดดันจากกระจุกตัวของพัฒนาที่อยู่ในกรุงเทพฯ และภาคกลางซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาที่ผ่านมา และในขณะเดียวกันก็เป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและทำให้เกิดผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจและ

สังคมของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เป็นโครงข่ายระหว่างเมืองที่จะเป็นระบบสมบูรณ์ขึ้น เช่นเดียวกับการยกระดับคุณภาพและการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ทำให้มีโอกาสเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ดี นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านดั่งนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จึงมุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น
- 1.2 เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม
- 1.3 เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน
- 1.4 เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยึดหลัก คิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาสโดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และขณะเดียวกันก็เป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการประกอบธุรกิจดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทั้งกับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมจากการเรียนรู้ภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ อาทิ ภาวะเป็ียบ ภาครัฐที่โปร่งใสมีประสิทธิภาพ และการปฏิรูปภาคบริการภายใต้กรอบความร่วมมือเศรษฐกิจเอเปก การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานตามมาตรฐานสากล มาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดด้านการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาทุนมนุษย์ เป็นต้นระยะเวลา 5 ปีต่อจากนี้ไปนับเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะผลักดันให้

ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคมีความซับซ้อนในระดับปฏิบัติ และในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งความร่วมมือในการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี (Non - Tariff Barriers : NTBs) ควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพตามแผนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทั้งโครงข่ายภายในประเทศและการต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้านและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกเกิดการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชนจังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ ในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV (Cambodia Laos Myanmar Vietnam) และอาเซียน รวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับประเทศนอกกลุ่มอาเซียนรวมถึงหุ้นส่วนการพัฒนาอนุภูมิภาค เพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่ในการที่จะพัฒนาไปเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาคในขณะเดียวกัน ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็นวงกว้างขึ้น อาทิ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปค และกลุ่มประเทศ 77 เป็นต้น ที่ต้องสนับสนุนการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ในฐานะประเทศสมาชิกในทุกระดับ และผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ อาทิ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ข้อกำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO2 emission) มาตรฐานด้านการบิน และมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงานข้ามชาติ เป็นต้น และเพื่อที่ประเทศไทยจะใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศให้เป็นกลไกสนับสนุนและขยายโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกลไกภายในประเทศให้มีบูรณาการให้ความสำคัญกับกลไกที่สร้างสรรค์และเป็นธรรมและมีบูรณาการกันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการดำเนินการให้เกิดความชัดเจนต่อกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านถึงบทบาทของประเทศไทยจากมุมมองของการพัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาค

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย
- 1.2 เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

1.3 เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

(3) แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2560 - 2565) ฉบับพททวน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ”

จุดแข็ง

1. ที่ตั้งของภาคอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคกลุ่ม แม่น้ำโขง (GMS) ซึ่ง มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว โดยมีแนวชายแดนติดต่อกับ สปป.ลาว กัมพูชา และสามารถ เชื่อมโยงต่อไปเวียดนามและจีนตอนใต้ได้อย่างสะดวก
2. พื้นที่ทำการเกษตรมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.8 ของพื้นที่เกษตรประเทศ และมีพื้นที่ ปลูกข้าวมากที่สุดโดยสามารถปลูกข้าวหอมมะลิคุณภาพดีที่สุดของประเทศ
3. ทรัพยากรท่องเที่ยวมีความหลากหลาย อาทิ แหล่งท่องเที่ยวชากดึกด อบรพพีไดโนเสาร์ ยุคก่อนประวัติศาสตร์โบราณคดีบ้านเชียง อารยธรรมขอม ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและธรรมชาติ และท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่สามารถสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวนานาชาติและนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มได้
4. สถาบันวิจัยตั้งอยู่ในพื้นที่ 12 แห่ง ซึ่งมีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น อาทิ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ด้านสาธารณสุขและเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ด้านวิศวกรรมศาสตร์และ แปรรูปอาหาร และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตสกลนคร ด้านเกษตรและประมง เป็นต้น

จุดอ่อน

1. ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ สภาพพื้นดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำบางพื้นที่มีปัญหาดินเค็มทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเต็มที่
2. ระบบชลประทานครอบคลุมพื้นที่เกษตรเพียงร้อยละ 11.9 เกษตรกรส่วนใหญ่ ยังทำการผลิตที่พึ่งพาหน้าฝน
3. จำนวนคนจนมากที่สุดของประเทศ คิดเป็นร้อยละ 11.4 ของประชากรภาค ไม่สามารถ เข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ ขาดโอกาสทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ
4. คนมีพฤติกรรมบริโภคอาหารดิบ มีปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี มากที่สุดในประเทศ

5. แม่และเด็กมีปัญหาโภชนาการส่งผลให้เด็กในวัยเรียนมีความสามารถทางเชาว์ปัญญา และ ความฉลาดทางอารมณ์ต่ำสุดของประเทศ

6. แหล่งท่องเที่ยวเสมือนโทรม สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐานบางแห่งตั้งอยู่ห่างไกลเข้าถึงได้ยาก กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยวมีน้อย

โอกาส

1. การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ สู่ภาค อาทิ โครงข่ายรถไฟทางคู่ รถไฟความเร็วสูง ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน จะทำให้เกิดโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ ในภาค

2. ประเทศเพื่อนบ้านมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง มีความต้องการสินค้าและบริการ มากขึ้น

3. กระแสของสังคมโลกให้ความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพ ประกอบกับโครงสร้างประชากร

4. สัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้มีความต้องการสินค้าและบริการด้านสุขภาพสูงขึ้น เช่น อาหาร มาตรฐานอินทรีย์ พืชสมุนไพร ซึ่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความพร้อมในด้านการผลิต

ภัยคุกคาม

1. การย้ายฐานการผลิตและการขนส่งยาเสพติดบริเวณชายแดน อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยจากโรคติดต่อจากคนและสัตว์ที่เคลื่อนย้ายจากประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลต่อความมั่นคงของชาติ

2. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะ อุทกภัยและภัยแล้ง ส่งผลต่อความมั่นคงด้านอาหารและรายได้ของเกษตรกร

ปัญหาและประเด็นท้าทาย

1. ขาดแคลนน้ำทั่วทั้งภาค ประสบปัญหาภัยแล้งซ้ำซาก

2. มีจำนวนคนจนมากที่สุด ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร จึงไม่สามารถหลุดพ้นความยากจนได้

3. ปัญหาโภชนาการในแม่และเด็กส่งผลให้เด็กในวัยเรียนมีความสามารถทางเชาว์ปัญญาและ ความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ

4. มีความรุนแรงของโรคมะเร็งตับและท่อน้ำดี อันเนื่องมาจากพฤติกรรมบริโภคอาหารดิบ

5. เศรษฐกิจของภาคมีขนาดเล็ก มีอัตราการขยายตัวต่ำกว่าระดับประเทศ จึงมีแนวโน้มเกิด ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ระหว่างภาคและประเทศมากขึ้น

6. ภาคการผลิตหลักด้านเกษตรยังเป็นแบบดั้งเดิมพึ่งพาธรรมชาติทำให้มีผลิตภาพต่ำ และมีการใช้ สารเคมีสูง

7. อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้น มูลค่าเพิ่มต่ำ ประกอบกับการลงทุนใหม่ๆ มีน้อย จึงมีแหล่งสร้างงานน้อย
8. การค้าชายแดน สินค้าส่งออกส่วนใหญ่ผลิตจากนอกภาค ไม่สร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้ให้กับภาค
9. ททรัพยากรการท่องเที่ยวหลากหลาย แต่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นที่รู้จัก อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง ”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การตลาด การค้า และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค
2. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
3. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
4. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
5. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมาย

1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพ ชีวิตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำหนอง ผายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถ เพิ่มปริมาณการกักเก็บ

รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจาก ๑๕ แผนพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ำ ผาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่ การเกษตร

2) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่ เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

3) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

4) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุล ระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุก ภาคส่วน และมีการ จัดทำแผนบริหารจัดการน้ำ ทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจาก อุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทาง สังคม

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อย โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกกระดับฝีมือและ อบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ตามแนวทางกาพสินธุ์โมเดล และหนองบัวลำภู โมเดล

2) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่มสวัสดิการ ทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการดูแลผู้พิการ และผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้และพึ่งพาตนเอง ได้ในบั้นปลายชีวิต ยกกระดับ สถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จาก ระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยง โรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

3) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้าน การศึกษาที่มี คุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ ตามศักยภาพ ของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมบูรณาการร่วมกันระหว่าง “ ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา สื่อ และภาคเอกชน ” ในการหล่อหลอม ปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมให้คนไทยดำเนินชีวิตที่ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิต สาธารณะ จิตอาสา และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

4) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อานาจเจริญ มหาสารคาม อุตรดิตถ์ นครพนม และ

ยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจาก ปลา น้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่าย โรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำ ตี พร้อมทั้ง พัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

5) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่ พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็ก ในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็ก ในช่วง 0 - 3 ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้ มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

6) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ภาคีรัฐและเครือข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธีและสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อ สร้างภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรแปลงใหญ่ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศ การพัฒนาการเกษตร สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม 17 แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัด ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ โดยปรับกระบวนการผลิต ให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้ง ขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้นวัตกรรม การยกระดับราคาสินค้าเกษตร อินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำ โชนนึ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และ

เชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดท า ฐานข้อมูล เกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจน มาตรการส่งเสริม ตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่าน ช่องทางพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ (E - Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

3) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความต้องการตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้า เกษตร การประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้น ในการแปรรูป ผลิตภัณฑ์ ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อานาจเจริญ และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณ มากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และ จัดท ฐานข้อมูล พื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่ จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่ จังหวัด นครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุง คุณภาพอาหาร สัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้ มาตรฐาน อุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

4) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการ ที่ใช้ทรัพยากร ฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจาก โรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิด ความก้าวหน้าและนวัตกรรม ในมิติใหม่ ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และ ภาคสังคัม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตร แปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่ จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ อานาจเจริญ และอุดรธานี โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้ มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์ สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจ แนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และตอนล่าง 2 ด้วยการพัฒนาต่อยอดจาก วัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความ หลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์ มูลค่าสูง เช่น ชีวเภสัชภัณฑ์อาหาร อาหารสัตว์ในอนาคต โปรตีนทางเลือก ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ พลาสติก ชีวภาพ (bio - plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์หรืออาหารเสริมสุขภาพ จากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการน าวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้ง

ทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

5) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้า อุปโภคบริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก - ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้ วัตถุดิบในพื้นที่ พัฒนาผู้ประกอบการ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึง แหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมชาติ การพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น E - Commerce , E-Marketing เป็นต้น

6) ยกกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มี ศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ สกลนคร อุตรธานี หนองบัวลำภูและจังหวัดที่มีศักยภาพ เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพ สินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้ง พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ ความสามารถทั้งการออกแบบและการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยง ระหว่างวิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจ เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

7) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพ และให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐานที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่ สีเขียว ความสะอาด และดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ มุ่งเน้น การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และสนับสนุนพลังงานสะอาด

8) อนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษา ความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำและป่าธรรมชาติที่สำคัญ ในพื้นที่จังหวัดเลย อุตรธานี สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ป่าปลูกป่า และป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำ และป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

9) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและ ความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนา ที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของ อุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้าง พื้นฐานและ

บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์ และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่อง เพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริม ชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจําถิ่นในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่าง ๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของ ชุมชน และเมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา และเมืองเก่า สกลนคร พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่าง ๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมาย เฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่น หรืออัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และ เชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลา พักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจาก ทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากรและ ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยว ได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแล ความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย - อุตรดิตถ์ - หนองบัวลำภู - หนองคาย สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสนิยมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อน ชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure / Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบ คาราวาน (Cycling / Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals / Events) เป็นต้น พัฒนากัน เชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้าง

งานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการ และทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น ภาพสินธุ์อุดรธานี หนองบัวลำภูและชัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานรื่นรมย์เสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ศึกษาวิวัฒนาการของภาค ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลูกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรม ทักษะศึกษาของโรงเรียนและ นันทนาการของครอบครัว พัฒนาลินค้า / บริการ / ของที่ระลึก ปรับปรุง สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบ ขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดย ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจาก การกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์ / ชุดกีฬา / ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและ เครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพ ทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการ ธุรกิจกีฬา เพื่อผลิต บุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริม กิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดย ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิด ความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิด ความคุ้มค่าต่อ ประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ มากขึ้น รวมทั้ง ให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแล ความปลอดภัยให้ นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง ในลักษณะเครือข่ายเพื่อ กระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรม การท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับ ชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้อง กับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้พัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบ การจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาคกลาง และพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่ เศรษฐกิจใหม่ ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

1) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลัก ภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อาทิ แผนการพัฒนา รถไฟความเร็วสูง ช่วงนครราชสีมา - หนองคาย การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ ช่วงขอนแก่น - หนองคาย ช่วงจิระ-อุบลราชธานี และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ ช่วงระยองเศรษฐกิจ EWEC ด้านตะวันออก

2) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนา รถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่ - นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยาน ให้สามารถรองรับปริมาณ ความต้องการเดินทางและขนส่งสินค้าทางอากาศที่เพิ่มขึ้น (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา ขอนแก่น เลย และสกลนคร) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

3) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การบริการสุขภาพและ ศูนย์กลางการศึกษา โดยจัดทำแผนแม่บทพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญ เช่น เขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เขตนวัตกรรม พื้นที่อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และพื้นที่เปิดโล่ง เป็นต้น พัฒนา และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนา ระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมือง และระบบขนส่งอื่น

4) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น เมือง นครราชสีมา และเมืองอุบลราชธานี โดยพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบเมืองกระชับ ให้มีการใช้ ประโยชน์ที่ดินแบบ ผสมผสานทั้งการทำงาน การอยู่อาศัย และการนันทนาการล้อมรอบสถานีขนส่ง และ พัฒนาพื้นที่บริเวณเมือง ชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ นครพนม หนองคาย มุกดาหาร ให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับ ประเทศเพื่อนบ้าน และเป็น ศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ

5) พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม โดยพัฒนาและยกระดับ ความเชี่ยวชาญ ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและระบบราง ที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล พัฒนากำลังแรงงานและนวัตกรรมเพื่อเตรียมพร้อมรองรับ การพัฒนาอุตสาหกรรมการบิน ในจังหวัดนครพนม ร้อยเอ็ด และขอนแก่น อุตสาหกรรมระบบรางในจังหวัด ขอนแก่น นครราชสีมา และพัฒนา สถานีขนส่งสินค้าในจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และอุดรธานี

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

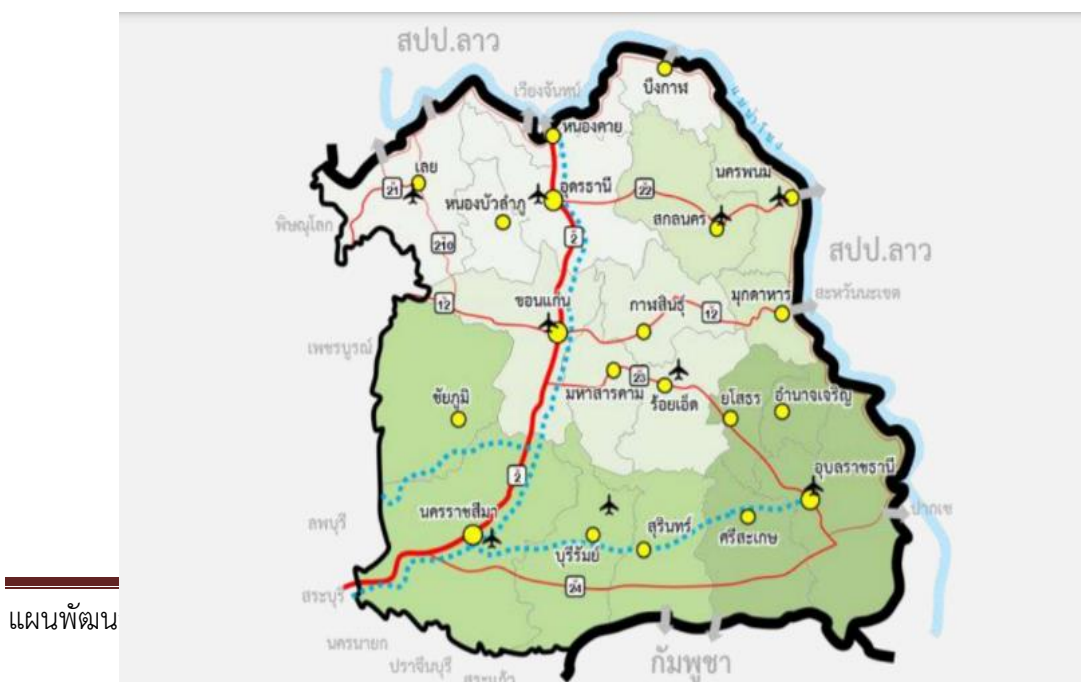
1) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs / Immigration / Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากล เร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ - ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ - อุดรธานี และรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยง โครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

3) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และ หนองคาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนา เศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2560 - 2565 ฉบับทบทวน

เป้าหมาย : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุ ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ”

สรุปประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
2. แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
3. สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายใน ควบคู่กับการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ
5. ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ใหม่ ๆ ของภาค

6. พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อน บ้านในการ
สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (นครชัยบุรีรินทร์)

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2561 -2565) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2565 ฉบับนี้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ (ก.บ.ท.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในคราวประชุม ครั้งที่ 5 / 2563 เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2563 โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- 1) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- 2) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- 3) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เขื่อนนิเวศน์การ กีฬาที่มีชื่อเสียง
- 4) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

“ ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคม เป็นสุข ”

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Position) รวม 3 ประเด็น คือ

- 1) การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- 1.2 ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
- 1.3 ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
- 1.4 ยกกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- 1.5 ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลลาดบัว (พ.ศ.2561-2565)

- 1.6 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
 - 1.7 ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
 - 1.8 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
 - 1.9 ยกกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร
 - 1.10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง
- 2) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีความสะดวก และปลอดภัย
2. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.2 พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
 - 2.3 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
 - 2.4 สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
 - 2.5 พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
 - 2.6 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
 - 2.7 ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยช้าง
 - 2.8 ส่งเสริมพัฒนา การค้า การลงทุน การค้าชายแดน
 - 2.9 ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน
 - 2.10 ส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการตลาด
 - 2.11 เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ
 - 2.12 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
 - 2.13 พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน
- 3) ยกกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาดีขึ้น
2. เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเองได้แข็งแรง มีความสุข

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
- 3.2 ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง

- 3.3 ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นตัวเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ
- 3.5 ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือในการพัฒนาครอบครัวสู่ชุมชนเข้มแข็ง

ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้ปรับปรุงเนื้อหาส่วนของตัวชี้วัดความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนา ตัวชี้วัดรายประเด็นการพัฒนา และปรับปรุงแผนงาน / โครงการ เพื่อให้ทันสมัย ทันสถานการณ์ภายหลังเกิดเหตุการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ได้กำหนดไว้ ดังนี้

เป้าหมาย : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุ ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ”

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายใน ควบคู่กับการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ใหม่ ๆ ของภาค
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 : พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัด เป็นแผนที่มีการกำหนดอนาคตและทิศทางของตำแหน่งการพัฒนาของ จังหวัด มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติได้แก่ นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนา รายภาค และแผนอื่นๆ รวมทั้งศักยภาพและความต้องการ ของประชาชนใน พื้นที่ และมองการพัฒนาจังหวัด แบบองค์รวมที่มีความครอบคลุมทุกมิติทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง

การทบทวนและจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ 5 ปี พ.ศ. 2561-2565 ปรับปรุงข้อมูลใน หลายส่วน เพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน และมีการปรับปรุงเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงวิสัยทัศน์เป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา โดยกำหนดค่าเป้าหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุง เพิ่มเติมกลยุทธ์ตามแนวทางตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) กำหนด และเพื่อให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นโยบายรัฐบาล

แผนพัฒนาจังหวัดจะใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาของทุกส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และการดำเนินกิจการของส่วนราชการ / หน่วยงานอื่นของรัฐที่จะกระทำ ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิที่ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ 5 ปี พ.ศ. 2561 - 2565 ซึ่งเป็นไปตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2550 มาตรา 52 (3) และมาตรา 53 / 1 เพื่อให้เกิดพลัง สร้างสรรค์ร่วมกันพัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้มุ่ง สู่วิสัยทัศน์เดียวกัน

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

“ เมืองแห่งความสุข ”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

1. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม
2. ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
3. ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากตามหลักศาสตร์พระราชาสู่การแข่งขัน อย่างยั่งยืน

1) วัตถุประสงค์

ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว
3. อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
4. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนคนจน
5. จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 20,000 ไร่
6. จำนวนพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาระบบชลประทานเพิ่มขึ้น
7. จำนวนพื้นที่การเกษตรในเขตชลประทานเพิ่มขึ้น
8. ปริมาณการกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น
9. ร้อยละของจำนวนเส้นทางคมนาคมได้รับการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมการพัฒนาสังคมสู่การเป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยและเมืองแห่งการพักผ่อน

1) วัตถุประสงค์

ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่ลดน้อยลง
2. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติด
3. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีกิจกรรมเสริมสร้างความปรองดอง
4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว
5. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ส่งเสริมการสร้างศักยภาพคน สู่การพัฒนาจังหวัดที่ยั่งยืน

1) วัตถุประสงค์

ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนเพิ่มขึ้น
2. ร้อยละของจำนวนปัญหาทางสังคมของประชาชนลดลง
3. ร้อยละของการเกิดอุบัติเหตุทางถนนลดลง

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. 2566-2570

วิสัยทัศน์ “ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม แหล่งผลิตอาหาร พลังงานทดแทน สำคัญ และเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
3. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตรและปศุสัตว์
4. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
5. ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโตของจังหวัด
7. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์หลัก

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น
2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการสืบสานคุณค่า
3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีครอบคลุมรอบบ่อ ชุมชนเข้มแข็ง
4. เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
5. การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น
6. เป็นแหล่งสร้างพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
7. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
8. มีระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและเชื่อมโยงประเทศสู่ ประชาคมอาเซียน
9. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
10. มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ และ พัฒนาการกีฬาไปสู่ระดับอาชีพ
2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในจังหวัดลดลง
2. รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
3. ปัญหาด้านยาเสพติดและอาชญากรรมลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. สินค้าการเกษตรหลักมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
2. สินค้าการเกษตรที่เป็นความหวังในอนาคตมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
3. รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น
4. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร / ปศุสัตว์

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น
2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น
3. ยกระดับการบริการเพื่อรองรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ชุมชนพึ่งพาตนเองด้านพลังงานทดแทนของชุมชนได้มากขึ้น
2. ท้องถิ่นมีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายพลังงานทดแทน
3. ชุมชนให้ความตระหนักและร่วมมือกันใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีคุณค่า
4. การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการเกษตร
5. การนำขยะมาแปรสภาพเป็นพลังงาน
6. การนำรถ EV มาใช้
7. การนำเศษวัสดุจากการเกษตรมาแปรสภาพเป็นพลังงาน
8. การส่งเสริมการปลูกพืชพลังงานเพื่อส่งโรงงานไฟฟ้าชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเป็น ศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- มีมูลค่าการค้าสูงในเขตการพัฒนาพิเศษของจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
2. ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น
3. ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถสูงในการให้บริการ
3. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมสูงในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. หน่วยงานของภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน มีการบูรณาการร่วมกันในการ บริหารจัดการ องค์ประกอบส่วนท้องถิ่น

(2) ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลตลาดแร่

เพื่อให้ทราบถึงภาพรวมการพัฒนาขององค์ประกอบส่วนท้องถิ่นในอนาคต สามารถนำมาซึ่งการ ตรวจสอบแผนประจำปีได้ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่นเพียงใด หรือมีจุดพัฒนาเน้นไป ทางใด จึงกำหนดวิสัยทัศน์ของการพัฒนาขึ้น

1) วิสัยทัศน์การพัฒนา

จากข้อมูลสภาพทั่วไป เทศบาลตำบลตลาดแร่ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม มีศักยภาพข้อ ได้เปรียบที่มีทรัพยากรน้ำ จากแม่น้ำชี และลำห้วยต่าง ๆ เป็นแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อทำการเกษตร แต่ยังมีปัญหา เรื่องที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของตำบลซึ่งเป็นพื้นที่ที่ตั้งรับกับพายุโซนร้อนและลมมรสุมทำให้เกิดปัญหาภัยทาง ธรรมชาติ และอุทกภัย อีกทั้งประชากรในวัยทำงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานภาคเกษตรกรรมซึ่งบางส่วนยังประสบ ปัญหาความยากจน ประชาชนในส่วนใหญ่มีอาชีพปลูกอ้อยและมันสำปะหลัง และทำนา จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูลสภาพทั่วไปในปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของประชาชน ตลอดจนโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของ จังหวัด การวิเคราะห์ดังกล่าว เมื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับประเด็นการพัฒนานโยบายของรัฐบาลและแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตลอดจนการประเมินสถานภาพ การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลตลาดแร่ ผู้เข้าประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work shop) ได้ร่วมกันวิเคราะห์จุดแข็ง , จุดอ่อน , โอกาสและอุปสรรค จากผลการประเมินศักยภาพการ พัฒนาเทศบาลตำบลตลาดแร่ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอแล้ว สามารถสรุปผลการวิเคราะห์จัดทำวิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลตลาดแร่ (พ.ศ.2565 - 2570) ได้ดังนี้

“ การคมนาคมทั่วถึง อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สืบสานวัฒนธรรมประเพณี วิถีชุมชนเข้มแข็ง เป็นแหล่ง เศรษฐกิจพอเพียง แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ”

2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลตลาดแร่

จากการประชุมคณะกรรมการพัฒนาเทศบาล ร่วมกับการประชุมประชาคมหมู่บ้านและประชาคมตำบล ได้ร่วมกันกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลตลาดแร่ (พ.ศ.2566 - 2570) ตาม ยุทธศาสตร์การพัฒนาหลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและ อุปสรรค ดังกล่าว เทศบาลตำบลตลาดแร่ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยการพิจารณาถึง

แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลตลาดแร่ (พ.ศ.2561-2565)

เป้าหมาย วิสัยทัศน์ และประเมินศักยภาพสามารถกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลลาดบัวหลวง ได้ 5 ยุทธศาสตร์โดยมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ,แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด สามารถสรุปได้ ดังนี้ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปการ

แนวทางการพัฒนา

1.1 ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำของหมู่บ้านและเชื่อมโยงกับตำบลอื่น

1.2 ขยายเขตระบบประปา

1.3 ขยายเขตระบบไฟฟ้าสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการเมืองการปกครองและการบริหารจัดการที่ดี

แนวทางการพัฒนา

2.1 เพื่อพัฒนาระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.2 เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

2.3 การบริหารจัดการพัฒนาเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล

2.4 การบริหารจัดการเทศบาลตำบลลาดบัวหลวงให้เป็นเมืองน่าอยู่

2.5 สร้างความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.6 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

2.7 พัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

แนวทางการพัฒนา

3.1 ดำเนินการหรืออุดหนุนหน่วยงานที่ดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่ อปพร.ฝึกอบรมราชูฎรในหมู่บ้านให้มีความรู้ ปฏิบัติงานให้ราษฎรมีความสามัคคีปรองดอง สมานฉันท์เพื่อความมั่นคงของชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ฯลฯ

3.2 โครงการโครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการพัฒนาหมู่บ้านในด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพ ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริมเยาวชน สตรี อุดหนุน อปท.อื่นส่วนราชการหรือหน่วยอื่นของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรจัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฯลฯ พัฒนา

ส่งเสริม การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบอนุรักษ์และจรรโลงไว้ซึ่งการศาสนาและวัฒนธรรม เช่น –โครงการสืบสาน ประเพณีต่าง โครงการรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ฯลฯ

3.3 การป้องกันและระงับโรคติดต่อต่างๆควบคุมป้องกันโรคระบาดในพื้นที่ พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการ บริการสาธารณสุขของหมู่บ้าน กองทุนหลักประกันสุขภาพ เทศบาลตำบลตลาดแร้ง ฯลฯ สร้างเสริมสุขภาวะในชุมชน เช่น การจัดการแข่งกีฬา การส่งนักกีฬา การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

4.1 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยว

4.2 พัฒนา วางแผน ส่งเสริมการลงทุนการพาณิชย์กรรม พัฒนา วางแผน ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ตำบลตลาดแร้งและอำเภอบ้านเขว้า

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

5.1 การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชนป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ สร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำ ตามพระราชดำริ ฯ เป็นต้น

3) เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีผลผลิตของภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. เด็ก เยาวชน ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาเข้าสู่อาเซียน
4. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนา และดูแล
5. ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการสืบสานถึงเยาวชน คนรุ่นหลัง
6. ประชาชนมีส่วนร่วม ในการพัฒนาบ้านเกิด เกิดจิตสำนึกรักบ้านเกิด
7. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4) ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายสินค้าภาคการเกษตร
2. จำนวนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ได้รับการพัฒนาทั่วถึง
3. ร้อยละของสิ่งแวดล้อมในชุมชนที่ไม่เป็นพิษ

- เพิ่มขึ้น
4. จำนวนช่องทางในการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารและข้อมูลทางการศึกษาที่ทันสมัยของประชาชน
- เพิ่มขึ้น
5. ร้อยละของทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ วางแผนพัฒนา มีการบริหารจัดการที่

5) ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนถนน ทางระบายน้ำ เพิ่มขึ้น
2. จำนวนประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง
4. จำนวนเยาวชนได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น
5. ร้อยละของประชาชนที่มีหลักประกันสุขภาพอย่างทั่วถึง
6. ร้อยละของประชาชนที่มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

6) กลยุทธ์

1. ดำเนินการดูแล รักษาจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อให้ภาคการเกษตรได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็งและมีศักยภาพทางการผลิตเพิ่มขึ้น
2. ดำเนินการจัดให้มีถนน ไฟฟ้า ประปา ทางระบายน้ำ เน้นการจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ
3. ส่งเสริม/สนับสนุนการศึกษา เพื่อสร้างความเสมอภาคและโอกาสทางการศึกษารวมถึงพัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้มุ่งสู่อาเซียน
4. ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการปลูกฝังร่วมกับสถาบันการศึกษา
5. เพิ่มประสิทธิภาพการดูแลสุขภาพของประชาชน รวมทั้งเฝ้าระวัง ป้องกัน ไม่ให้เกิดโรคในชุมชน
6. จัดให้มีการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย เพื่อให้มีความปลอดภัยต่อสุขภาพ ลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรค
7. ส่งเสริม การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาของชุมชนรวมถึงความสงบเรียบร้อย เฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรม ไม่ให้เกิดขึ้นในชุมชน
8. ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาอาชีพ โดยการสร้างอาชีพให้เกิดขึ้นในชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

7) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลลาดแร้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และ ศักยภาพของเทศบาลตำบลลาดแร้งจึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) เทศบาลไว้ใน 5 ประเด็น คือ

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ทั่วถึง ครอบคลุมทุกหมู่บ้านและได้มาตรฐาน
2. สังคม ชุมชน มีความเข้มแข็ง อยู่เย็นเป็นสุข
3. เด็ก เยาวชน ได้รับโอกาสทางการศึกษา และมีคุณภาพ
4. สร้างชุมชนเข้มแข็งและเป็นสุข ปราศจากโรค มีสุขภาพอนามัยที่ดี
5. การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ประชาชนในพื้นที่มีน้ำใช้การเกษตรอย่างทั่วถึง

8) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความสอดคล้องระหว่างยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนา เทศบาลตำบลลาดแร้ง
------------------------------	--------------------------------------	--	---

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจฐานรากและแข่งขัน ได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีด ความสามารถด้าน การเกษตร	ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความ มั่นคง	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความมั่นคงเพื่อการ พัฒนาจังหวัดสู่ความมั่นคง และยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมือง ที่ดีที่มีประสิทธิภาพ	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเมืองการปกครองและ การบริหารจัดการที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ - ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง โอกาสและความเสมอภาค ทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติ	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสังคมและคุณภาพ ชีวิตให้มั่นคงตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มี คุณภาพ - ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ความเป็นอยู่ของประชาชน ให้เข้มแข็งและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคมและคุณภาพ ชีวิต
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจฐานรากและแข่งขัน ได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพ การท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจและ การท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม อย่างยั่งยืน	- ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการและ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ของ อปท. ในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลลาดแร้ง

3.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลลาดแร้ง

เพื่อให้วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลลาดแร้ง (2566 - 2570) ที่วางไว้บรรลุตามเป้าประสงค์การพัฒนา จึงได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT) ต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลลาดแร้ง ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

เทศบาลตำบลลาดแร้งเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำคือแม่น้ำชีไหลผ่าน ทำให้ได้รับประโยชน์ต่อการใช้น้ำทำการเกษตรภายในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลลาดแร้งมีสถานีบริการสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า 3 สถานี ทำให้ประชาชนในพื้นที่มีน้ำใช้ในการทำการเกษตรประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่เป็นผู้มีความรู้ มีการศึกษาที่ดี นำมาซึ่งการพัฒนาผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็งให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาการมีส่วนร่วมระหว่างประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐในการจัดเวทีประชาคมการจัดทำแผนพัฒนามีความเข้มแข็งขึ้น

จุดอ่อน (Weakness)

จำนวนหมู่บ้านในพื้นที่ของเขตเทศบาลตำบลลาดแร้งเป็นหมู่บ้านที่อยู่กระจายไม่รวมตัวกันจึงทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพขาดการพัฒนาด้านคุณภาพและรูปแบบที่ทันสมัย ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพเป็นการผลิตที่ขาดตลาดรองรับการจัดตั้งกลุ่มอาชีพไม่มีความเข้มแข็งในศักยภาพทางการผลิต ถือว่าเศรษฐกิจในชุมชนไม่ดีเท่าที่ควร

โอกาส (Opportunity)

รัฐส่งเสริมและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต กับผู้ด้อยโอกาส สตรี ผู้พิการ คนชรา รัฐบาลเน้นให้มีการปฏิรูปการศึกษาที่ดีขึ้น และให้บริการสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้นทำให้คนในตำบลมีการเปลี่ยนแปลงคุณภาพชีวิตในทางที่ดีขึ้น

อุปสรรค (Threat)

แรงงานที่มีการศึกษาสูง มีทักษะ และมีความรู้ ความสามารถนิยมไปทำงานในตัวจังหวัดและจังหวัดอื่น จึงทำให้บางพื้นที่เกิดภาวะสมองไหลมีสถานประกอบการที่เป็นแหล่งจ้างแรงงานไม่มากทำให้เกิดแรงงานอพยพ รัฐบาลมีข้อจำกัดในการทำงานตาม พ.ร.บ.กระจายอำนาจ มากขึ้นแต่งบประมาณในการพัฒนาได้อุดหนุนให้กับเทศบาลตำบลลาดแร้งลดลงพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของเขตเทศบาลตำบลลาดแร้งเมื่อพิจารณาประกอบกับสภาพทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยในด้านทำเลที่ตั้ง พบว่าได้รับผลกระทบจากพายุดีเปรสชันบ้าง และช่วงเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายน ได้รับผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่นที่ผ่านเข้ามาทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ทำให้เกิดปัญหาอุทกภัยและภัยทางธรรมชาติ

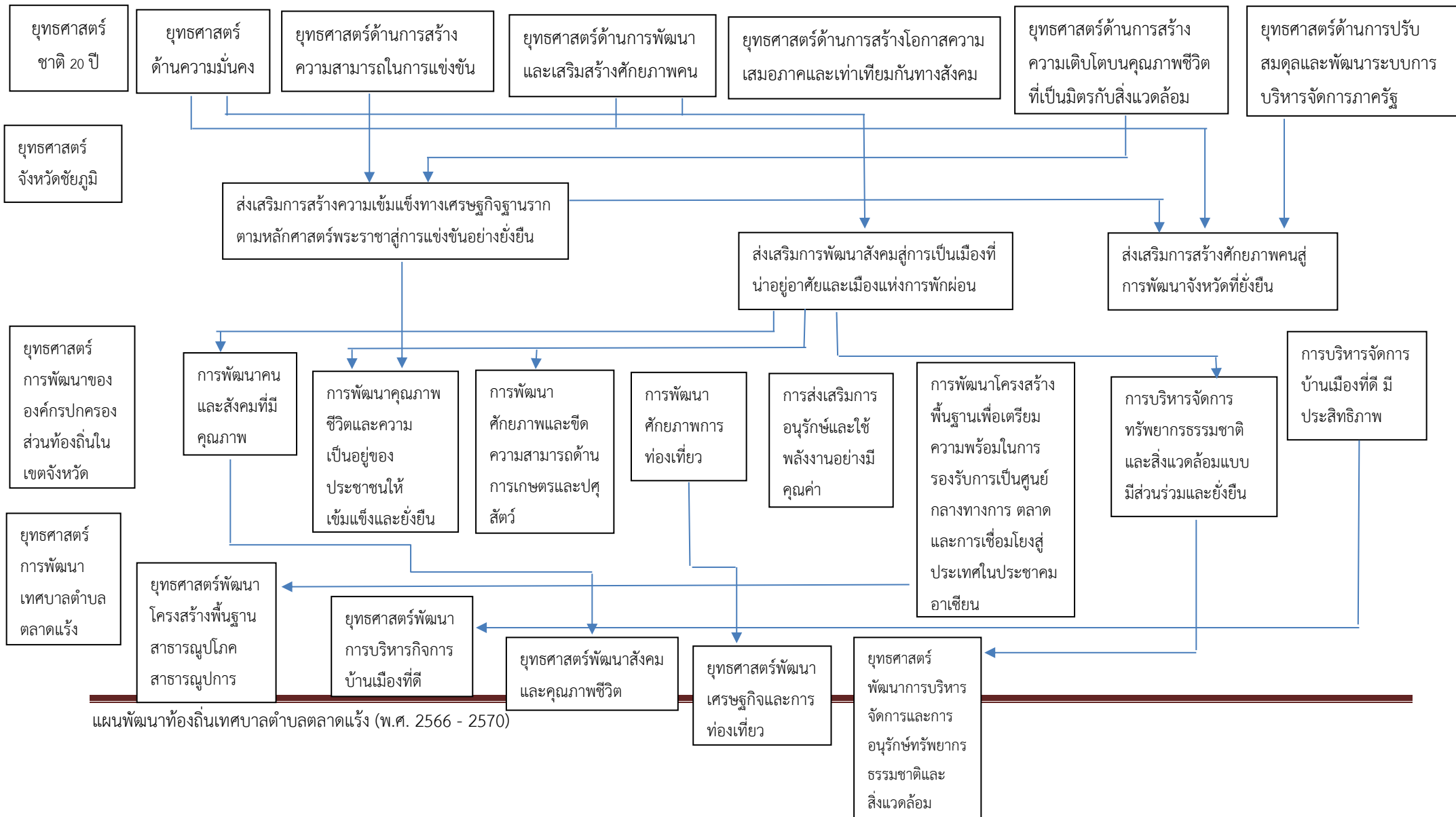
3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

1. สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การขาดงบประมาณ ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบในการพัฒนา เนื่องจากงบประมาณอุดหนุนที่ลดลง แต่รายจ่ายประจำที่มียอดสูงขึ้น

2. สภาพแวดล้อมทางสังคม ระดับการศึกษาของประชาชนที่มีความรู้ ทำให้เกิดการย้ายถิ่นฐาน
และอพยพแรงงาน
3. สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ซึ่งพื้นที่ในเขตจะเป็นพื้นที่ติดลำน้ำชี ทำให้เกิดอุทกภัยเป็นประจำ

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลทุ่งทอง พ.ศ. 2566-2570

แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลตลาดแร่ (พ.ศ. 2566 - 2570)

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	- เคหะและชุมชน	กองช่าง อบจ.	สป. คลัง ศึกษา อบจ.
2	ยุทธศาสตร์การพัฒนา การเมือง การปกครอง และการบริหารจัดการที่ดี	บริหารงานทั่วไป บริการชุมชนและสังคม	- แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานรักษาความสงบภายใน - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด หน่วยงานที่รับ เงินอุดหนุน	สป. คลัง ช่าง ศึกษา สาธารณสุข
3	ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม	บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม การดำเนินงานอื่นๆ	- แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานรักษาความสงบภายใน - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสังคมสงเคราะห์ - แผนงานงบบกลาง	สำนักปลัด หน่วยงานที่รับ เงินอุดหนุน	สป. คลัง ช่าง ศึกษา สาธารณสุข
4	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	บริการชุมชนและสังคม	- แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัด	สป. คลัง ช่าง ศึกษา สาธารณสุข
5	ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	- แผนงานสาธารณสุข - แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	สป. คลัง ช่าง ศึกษา
รวม	5 ยุทธศาสตร์	4 ด้าน	8 แผนงาน	3 หน่วยงาน	1 หน่วยงาน

การติดตามและประเมินผล

4.1 การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ไทยแลนด์ 4.0 และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายรายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

**แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	20
2. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	20
3. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	60
3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(10)
3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(10)
3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด	(10)
3.4 วิสัยทัศน์	(5)
3.5 กลยุทธ์	(5)
3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(5)
3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(5)
3.8 แผนงาน	(5)
3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(5)
รวมคะแนน	100

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
1. ข้อมูลสภาพ ทั่วไปและข้อมูล พื้นฐานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (1) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของ แหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขต การปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	20 (3)	
	(2) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และ ช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(2)	
	(3) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(2)	
	(4) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การ ไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(2)	
	(5) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การ ประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่ม อาชีพแรงงาน ฯลฯ	(2)	
	(6) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(2)	
	(7) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพ ของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(2)	
	(8) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือ การใช้ข้อมูล จปฐ.	(2)	
	(9) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการ ประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วม ตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา	(3)	

	ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนา ท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		
ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
2. การวิเคราะห์ สถานการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (1) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความ เชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand 4.0	20 (5)	
	(2) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของ การบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(3)	
	(3) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความ ยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารัต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(3)	
	(4) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(3)	
	(5) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประติษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(3)	
	(6) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและ โอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจ ส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O- Opportunity (โอกาส) และT-Therat (อุปสรรค)	(3)	
3. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผน ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand 4.0	60 (10)	
3.1 ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น			
3.2 ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และ ยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand 4.0	(10)	
3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	(10)	

	และThailand 4.0		
--	-----------------	--	--

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
3.4 วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและ ศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับ โครงการพัฒนา	(5)	
3.5 กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็น ถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(5)	
3.6 เป้าประสงค์ของ แต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อ กลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(5)	
3.7 จุดยืนทาง ยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะ นำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(5)	
3.8 แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายใน เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความ ชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดย ระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(5)	
3.9 ความเชื่อมโยง ของยุทธศาสตร์ใน ภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการ จากแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 Thailand 4.0 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน เขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(5)	
รวมคะแนน		100	

4.2 การติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายรายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3 / ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	10
2. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	10
3. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	10
4. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	10
5. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	60
5.1 ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(5)
5.2 กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(5)
5.3 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(5)
5.4 โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	(5)
5.5 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(5)
5.6 โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand 4.0	(5)
5.7 โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(5)
5.8 โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(5)
5.9 งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(5)
5.10 มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(5)

แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลลาดแร้ง (พ.ศ. 2566 - 2570)

5.11 มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(5)
5.12 ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(5)
รวมคะแนน	100

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
1. การสรุป สถานการณ์การ พัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้ การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	10	
2. การ ประเมินผลการ นำแผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปีไป ปฏิบัติในเชิง ปริมาณ	1) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวน โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถ ดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ 2) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	10	
3. การ ประเมินผลการ นำแผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปีไป ปฏิบัติในเชิง คุณภาพ	1) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มา ใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อ ความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชน พึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะ ถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลัก ประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึง สามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน 2) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	10	
4. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การ พัฒนา	1) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/ Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ มีพื้นที่ติดต่อกัน	10	

	2) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหา ความยากจน หลักปรัชชารัฐ		
--	---	--	--

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
5.6 โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อยได้มาก เช่น (1) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภภภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (2) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (3) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้าน การเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(5)	
5.7 โครงการ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนา จังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไป ด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(5)	
5.8 โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจน หรือการเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่ง คั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลัก ประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(5)	
5.9 งบประมาณมี ความสอดคล้องกับ เป้าหมาย(ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ 5 ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (1) ความประหยัด (Economy) (2) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (3) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (4) ความยุติธรรม (Equity) (5) ความโปร่งใส (Transparency)	(5)	
5.10 มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(5)	

งบประมาณ			
----------	--	--	--

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
5.11 มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถ วัด ได้ (measurable) ใช้ บ อ ก ป ระ ส ทิ ทิ ธิ ผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(5)	
5.12 ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (1) มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (2) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (3) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (4) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (5) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(5)	
รวมคะแนน		100	

4.3 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 เป็นการสรุปผลในภาพรวมของท้องถิ่น เป็นการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ อย่างไร ซึ่งสามารถวัดผลได้ทั้งเชิงสถิติต่างๆ ตาราง กราฟ และการพรรณนา ดังนี้

(1) การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(1.1) การวัดผลในเชิงปริมาณ (Quantity)

- โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. 2561 – 2565)										
ได้กำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. 2561 – 2565)										
ยุทธศาสตร์ ของ อปท.	2561		2562		2563		2564		2565	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
1. ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน										
2. ด้านการพัฒนา การเมืองการ ปกครอง และการ บริหารจัดการที่ดี										
3. ด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิตและ สังคม										
4. ด้านการพัฒนา เศรษฐกิจและการ ท่องเที่ยว										

แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลตลาดแร้ง (พ.ศ. 2566 - 2570)

5. ด้านการ พัฒนาการบริหาร จัดการและการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม										
รวม										

สรุปรายงานผลการดำเนินการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.						
ลำดับ ที่	รายการ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการที่สามารถดำเนินการได้ (..... โครงการ)		
				คิดเป็นร้อยละ ของ แผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปี	คิดเป็นร้อย ละของ แผนการ ดำเนินงาน	คิดเป็นร้อยละ ของ ข้อบัญญัติ+ เงินสะสม
1	บรรจุในแผนพัฒนา ท้องถิ่น					
2	ตั้งในข้อบัญญัติ งบประมาณ					
3	จากเงินสะสม					
4	จัดทำแผนการ ดำเนินงาน - ข้อบัญญัติ = + - เงินสะสม =					
5	สามารถดำเนินการได้ - ข้อบัญญัติ = + - เงินสะสม =					

(1.2) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality)

การจัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ 3/3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ 3/4 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

4.4 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นใน

(1) ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

(1.1) ปัญหาสาธารณสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วัตภัย น้ำท่วม อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุแผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันท่วงที

(1.2) ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลอันตราย หรือคร่าต่อชีวิตประชาชน และสัตว์ต่างๆ ในตำบล ซึ่งได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ โรคพิษสุนัขบ้า แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ รมณรงค์การป้องกันลงพื้นที่ระงับการเกิดโรคระบาด การทำลาย การรักษา

(1.3) ปัญหาประชาชนมีรายได้น้อย การศึกษาต่ำ ประชาชนในตำบลยังมีคนรายได้น้อย มีหนี้สินเยอะ ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต ค่าครองชีพสูง แนวทางการแก้ไขปัญหา ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สาธิตการประกอบอาชีพ ช่วยเหลือประชาชนซ่อมแซมบ้านคนจน ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมด้านการศึกษาโดยการจัดบริการสาธารณสุขด้านการศึกษา การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับเด็กนักเรียน จ้างเด็กนักเรียนในช่วงปิดภาคเรียนเพื่อมีรายได้

(1.4) ปัญหายาเสพติดในตำบล ในพื้นที่ยังไม่พบว่ามีการค้ายาเสพติด และยังไม่พบรายงานว่ามีผู้ติดยาเสพติด แต่เพื่อเป็นการป้องกัน มีแนวทางการป้องกัน โดยการลงพื้นที่ค้นหา การรณรงค์ป้องกัน การให้ความรู้กับประชาชนได้ทราบถึงโทษของยาเสพติด

(1.5) ปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจาก ในตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมบางหมู่บ้านยังเป็น ถนนดิน ถนนลูกรัง ช่วงฤดูฝนถนนลื่น เป็นหลุม

เป็นบ่อ เกิดปัญหาในการสัญจรไปมาของประชาชน เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไข จัดทำแผนงาน โครงการก่อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ พิจารณาเสนอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(2) ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

(2.1) **ข้อสังเกต** จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอยู่มาก ดังนี้ ด้านการศึกษา สาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค – บริโภค ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้

(2.2) **ข้อเสนอแนะ** จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาต่างๆ ที่ถูกเสนอมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ควรนำมาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญโดยประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีหลายภาคส่วน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไป ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และพิจารณาบรรจุเข้าแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป กรณีโครงการที่เกินศักยภาพที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(2.3) **ผลจากการพัฒนา** จากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ในหลายเรื่อง และครอบคลุมทุกด้าน มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ประชาชนมีความพึงพอใจ แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังมีการเผาหญ้า อ้อย ตอข้าวในช่วงเวลาเก็บเกี่ยว การเลี้ยงสัตว์ วัว ควาย หมู ที่ส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ การพนันที่ยังมีในพื้นที่ เส้นทางคมนาคมยังไม่ครบถ้วนทุกหมู่บ้านในเขตรับผิดชอบขอเทศบาลตำบลตลาดแร้ง

7. การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

7.1 การวัดผลเชิงปริมาณ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเทศบาลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวด 6 ข้อ 29 และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 ข้อ 13

โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

7.2 การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การวัดผลเชิงคุณภาพ เทศบาลตำบลตลาดแร้งใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม

7.3 ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลตลาดแร้งได้รับประโยชน์เป็นอย่างมากของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยมีส่วนร่วมในการจัดทำประชาคมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

7.4 วันผลนั้นได้จริงหรือไม่หรือวัดได้เท่าไร

วัดผลได้จริง

7.5 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

1. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน
2. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น
3. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการ ซึ่งว่า องค์กรต่างๆไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนา เติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก 4 ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง(Political Environment)
- 2) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- 3) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
- 4) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)
